

Høyringsinnspel fakultetsstruktur

– Fakultet for lærarutdanning, kultur og idrett

HØYRINGSINSTANSAR SOM HAR LEVERT INNSPEL:	1
AL, Bergen	1
ALK, Stord	2
ALI, Sogndal	2
Fagforeiningane (verksemdsnivå)	2
Andre	2
HØYRINGSINNSPEL	3
Her kan du koma med innspel på DISIPLIN-modellen	3
Her kan du koma med innspel på HYBRID-modellen	19
Her kan du koma med innspel på PROFESJONS-modellen	25
Her kan du ta stilling til kva modell som er den beste for fakultetet.	34
Kva endringar må gjerast i valde modell for å gjera den best mogleg for fakultetet?	42
Dersom din føretrekte modell ikkje blir valt, kva modell vil du då føretrekke? Gi eventuelle innspel til forbetring av denne modellen	48
Generelle innspel	53
FoU ved HVL, organisering og drift - et innspill til debatt	60

Høyringsinstansar som har levert innspel:

AL, Bergen

- Musikk (Anne K. W. Turøy)
- Naturfag (Anne M. Lynngård)
- Kunst og handverk (Arnhild L. Stenersen)
- Norsk (Dagmar A. Cejka)
- Mat og helse (Eldbjørg Fossgard)
- Idrett (Tone Nybakken)
- PPU (Gisle Heimly)
- Teiknspråk og tolking (Inger Birgitte Torbjørnsen)
- Matematikk (Johan Lie)
- Drama (Mette B. Lyngstad)
- Engelsk (Monika Bader)

- Pedagogikk GLU (Siv K. Y. Borgen)
- RLE (Torstein Selvik)
- Samfunnsfag (Jacob Melting)
- Pedagogikk BLU (Vigdis Foss)
- Senter for kunstfag, kultur og kommunikasjon (Silje Valde Onsrud)
- Leiargruppa (Nina Grieg Viig)
- Avdelingsadministrasjonen (Tone Reistad)

ALK, Stord

- Seksjon for norsk (Hanna Belsvik)
- Seksjon for matematikk (Tesfa Mengiste)
- Seksjon for kroppsøving (Trond Egil Arnesen)
- Seksjon for pedagogikk (Kirsti Frugård)
- Seksjon for samfunnsfag (Erik Bulie)
- Seksjon for KRLE (Olav Christian Ruus)
- Seksjon for kunst og handverk (Kjetil Sømoe)
- Seksjon for musikk (Jonas Selås Olsen)
- Seksjon for mat og helse (Solveig Helming)
- Seksjon for engelsk (Kari Jorunn Lunde)
- Seksjon for naturfag (Per Fadnes)
- Seksjon for drama (Kirsti Aksnes)
- Studentråd ALK (studentrådsleiar Jan Erik Kallevik Vatland)
- Leiargruppa ALK (Kjell Magnar Helland)

ALI, Sogndal

- Faggruppe Matematikk (Anne Norstein)
- Faggruppe Norsk (Eli Bjørhusdal)
- Pedagogikk GLU (Marit Irene Uglum)
- Pedagogikk BLU (Merethe Nornes Nymark)
- Faggruppe Estetiske fag (Lena Skjerdal)
- Idrettsinstituttet (Frode Fretland)
- ALI Leiargruppe (Solfrid Kjoberg)
- ALI Administrasjon (Kirsti Møller Bruland)
- Studentråd ALI (studentrådsleder Joakim Fossheim)

Fagforeiningane (verksemdsnivå)

- Akademikerne (Pål-Albert Olsen)
- Parat (May Britt Sandstå)
- NTL (Tone Skjerdal)
- Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)
- Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Andre

- GLUP (Jan Olav Fretland)
- Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Høyringsinnspel

Ordna etter innsending via Questback

Her kan du koma med innspel på DISIPLIN-modellen

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Disiplin-modellen går seksjonen samlet inn for.

Begrunnelsen ligger i at forslaget tar utgangspunkt i å samle fagpersoner som naturlig kan være med og styrke hverandre. Samfunnsfag og RLE har mange felles fagområder og samarbeider allerede i dag om kunnskapsområdet «Samfunn, religion, livssyn og etikk (SRLE) i barnehagelærerutdanningen. Faglig ligger vi også nært på mange områder inn mot filosofi, mangfoldsproblematikk, etiske problemstillinger mm. En slik organisering vil kunne gi gode synergieffekter både når det gjelder undervisning og forskning.

Dette vil være et institutt hvor de faglig tilsatte vil ha tilhørighet og gode forutsetninger for å utvikle instituttets samlede profesjonskompetanse til det beste for utdanningene og fakultetet. For å nå ambisjonen om forskningsbasert undervisning er det hensiktsmessig med tydelig instituttorganisering, med myndig instituttledelse som har ansvar for de ansattes samlede oppgaver, både forskning og undervisning. Dette vil også styrke ivaretagelsen av personalmessige hensyn, ved at en leder har ansvar for helheten i den ansattes oppgaver.

Det er en misforståelse når det retorisk brukes mot disiplin-modell at fagidentitet står i veien for profesjonsperspektivet i utdanningene. Slik seksjon for samfunnsfag opplever det er det nettopp det faglige fellesskapet som er med og styrker undervisning og forskning og det er innenfor denne faglige enheten at det fagdidaktiske perspektivet kan diskuteres og utvikles. Dette gir igjen økt tilhørighet og ikke minst trivsel på arbeidsplassen som fører til at den enkelte yter best for utdanningen.

Det er beklagelig at de tall over antall ansatte i hvert fagmiljø som ligger til grunn ikke stemmer, siden dette blir brukt som et argument i strukturdiskusjonen. Dette kan feilaktig bli brukt mot noen fagmiljøer en mener er for små. Samfunnsfag og RLE miljøene ved HVL vil fra 1.1 2018 utgjøre 35 fast ansatte, og utover det med minst 4 stipendiater og en postdoktorstilling knyttet til dette instituttet. Det vil utgjøre et sterkt og slagkraftig institutt, med en meget høy andel ansatte med første- og professorkompetanse. Instituttet vil være aktive innenfor undervisning i BLU og GLU på bachelornivå folkehelse og masteropplæring i både GLU og BLU og være aktivt med i utforming og gjennomføring av HVL sitt doktorgradsprogram. Et slikt institutt vil også ha vekstambisjoner med utgangspunkt i at alle GLU – studenter skal ha en masterutdanning og flere i BLU skal få det samme.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Etter vår mening er disiplinmodellen den modellen som best ivaretar PPU. Vi er likevel spørrende til bruk av begrepet "Program". Seksjonen mener en bør bort fra denne benevnelsen, som kanskje fremstår som noe særeget og spesielt for AL i en ny organisasjon. En ser for seg at en heller bruker begrepet "Schools of....." på tvers av instituttene.

Vi stiller videre spørsmål ved "Institutt for barnehagelærer-pedagogikk". Begrunnelsen for at dette skal være et eget institutt kommer ikke tydelig fram i høringsbrevet. Et slikt institutt kan lett fremstå som noe særeget og spesielt enn andre lærer-utdanninger ved HVL. Utdanningen synes bedre å høre inn under "Inst. for pedagogikk".

PPU er Norges største lærerutdanning, samlet sett. Dette bør og gjenspeiles i organisasjonen. Om en er organisert som et "Institutt for PPU eller "Schools of PPU" (Utdanning for PPU/5.-13 el.l.) mener vi dette ivaretar utdanningen best. Ved å samle hele PPU-miljøet i den nye organisasjonen ser vi store

muligheter for å utvikle utdanningen, slik at denne bla kan tilby Ma. PPU trenger mao å samle seg rundt egen utdanning. Pr.d.d. er vi en seksjon ved campus Bergen, på lik linje med f.eks norsk og engelsk. Dette har gjort at vi ikke er kommet til ordet i organisasjonens utdannings-politikk. Erfaringsmessig er det dette som har vært et av de største hindrende for å utvikle utdanningen videre. Ved de andre campusene virker PPU-miljøene noe fragmentert der bla de tilsatte har fokus (underviser og forsker) på GLU/BLU eller annet.

I lærerutdanning er praksisopplæringen viktig. HVL bør knytte praksiskontorets funksjoner tettere inn i fagmiljøene enn slik det er organisert pr.d.d. ved PPU, campus Bergen.

KRLE, Stord (Olav Ruus)

KRLE-seksjonen på Stord støtter forslaget til at institutt blir disiplinbasert, og er enig i alle fordeler som er listet opp i denne modellen. I tillegg mener KRLE-seksjonen, at en disiplinmodell er den klart beste modellen for den nødvendige styrkingen det helhetlige (K)RLE-miljøet i HVL. (K)RLE-miljøet er lite på Stord, og enda mindre i Sogndal. Å samle (K)RLE-miljøet i ett institutt, med et tett samarbeid med fellesansvar er en nødvendighet for å kunne gi (K)RLE undervisning med høy kvalitet inn profesjonsutdanningene.

I høringsnotatet under ulemper heter det: «Det er uklart korleis fagmiljøa skal handtere ein situasjon der det er eit stort fagmiljø på ein campus og små på dei to andre.» KRLE-seksjonen kan ikke helt se logikken i dette resonnementet. Vi kan ikke se at dette er en ulempe i disiplinmodellen, men snarere en løsning på en eksisterende utfordring. Vi ønsker å framheve disiplinmodellen er den beste løsningen på denne utfordringen ved å samle fag i institutt, noe som vil være med på å styrke de små fagene.

KRLE-seksjonen støtter også at KRLE-seksjonen er sammen med samfunnsfagmiljøet, her eksisterer pr. i dag både undervisningssamarbeid i BLU og FoU arbeid mot begge profesjonsutdanningene.

Matematikk, Stord (Tefsa Mengestie)

Matematikkseksjonen hadde et arbeids seminar den 12-13 juni og diskuterte blant annet de tre modellene presentert. Matematikk tilhøres mye med naturfag enn de andre fag i lærerutdanning. Naturfag er en av det anvendelsesområde til matematikk og passer godt å samarbeide med. Seksjonen har sterk ønske til sturkturen i den disiplinmodellen enn de andre to modellene.

Ulemper: den modellen har alt for mange institutt- og program ledere.

Pedagogikk GLU, Bergen (Siv Kristin Yndestad Borgen)

Pedagogikkfaget blir ofte omtalt som «limet» i lærerutdanningene.

Fra et fagpedagogisk hold mener jeg derfor at pedagogikkfaget må strykes og fremholdes som et samlende kjerneelement for alle lærerutdanningene.

Lærere skal med bakgrunn i pedagogikkfaget tilegne seg elevkunnskap og forståelse for danningsaspekter hos barn og unge i ulike livsfaser, utviklingstrinn og sosiale og familiemessige livssituasjoner.

Denne kjennskapen bør være transparent, på tvers av alle lærerutdanningene, og hindre vanntette skott mellom ulike opplærings- og utdanningsløp.

Med bakgrunn i dette ønsker vi ett institutt for pedagogikk, etter forslag fra disiplinmodellen. Men med PED-BLU med i dette instituttet

Slik vi oppfatter det er vil HVL da kunne fremstå med tyngde innen pedagogikkfaget, og ha mulighet til å hevde seg sterkt i både nasjonal og internasjonal pedagogisk fagdiskurs.

De ulike lærerutdanningenes særtrekk må kunne ivaretas innen ett institutt, med passende underinndelinger etter BLU, GLU og PPU.

Forskergrupper bør plasseres organisatorisk over de ulike lærerutdanningene, med transparente og til dels tverrfaglige profiler.

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

Vi anser denne modellen for å være den best egnede. Det er denne modellen som best tar vare på de etablerte fagmiljøene. Disse skal en være svært forsiktig med å bryte opp. De fleste lærerne er vant til å forholde seg til både BLU og GLU og vi er ofte avhengige av å bruke de samme lærerne begge steder. Deler en fagmiljøene vil det gi både faglige og logistiske problemer.

Det er vanskelig å se for seg hvordan en, eller noen få, personer skal ha oversikt over de tilsatte fra tre fag på tre ulike steder, men dette er en utfordring for alle modellene.

I stedet for institutt for «Institutt for estetiske og praktiske fag» foreslår vi at det burde hete «Institutt for estetiske fag» eller «Institutt for kunstfag». Alle fag har praktiske sider og i særdeleshet «kroppsøving» og «mat og helse». Det foreslåtte navnet vil kunne gi feil assosiasjoner så lenge det kun er fagene kunst og håndverk, drama og musikk som er tenkt inn.

Vi ser ikke helt hvorfor pedagogikk BLU og GLU skal være på hvert sitt institutt, vi tenker ikke at dette er opplagt.

Matematikk, Sogndal (Anne Norstein)

Disiplinmodellen vil gi eit tungrodd system for profesjonsutdanningane, der instituttleiarane (med ass) skal inn i 4 ulike programutval. Heilskapstenkinga vert utydeleg. Institutt for realfag vil få ein liten avdeling i Sogndal, med 10 tilsette. Det same gjeld for Stord. Dette gir ikkje sterkare fagmiljø enn det vi har i dag.

Naturfag, Stord (Merete Sortland på vegne av Per Fadnes)

Bra, tar vare på fagmiljøa.

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Vi vil ha kun fem institutt og foreslår derfor å slå sammen de to ped-instituttene til ett, og dernest slå sammen Institutt for språkfag etc. med Institutt for samfunnsfag etc. Disse må jo da omdøpes.

Hilsen engelskseksjonen, HVL, campus Stord

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

Samfunnsfagseksjonen ser på disiplinmodellen som en videreføring av dagens matriseorganisering. Denne modellen ivaretar de ansattes faglige identitet samtidig som den åpner for tilhørighet til én eller flere profesjonsfelleskap gjennom utdanningsprogrammene. Vi mener denne modellen gir et godt grunnlag for å videreutvikle barnehage- og lærerutdanningene, herunder både undervisning og FoU.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Her er Nasjonalt senter for Mat, helse og fysisk aktivitet skilt ut for seg selv. Dette bør det være da det er et nasjonalt kompetansesenter. Det bør for øvrig kunne ha et godt samarbeid med Institutt for idrett og helse. Jeg reagerer på at faget Mat og helse ikke er plassert her. dere kaller det institutt for idrett og helse, noe som da blir misvisende. Uten faget Mat og helse får instituttet kalles institutt for

idrettsfag, eventuelt institutt for idrett og fysisk aktivitet. Mat og helse er her plassert i Institutt for realfag med fagene matematikk og naturfag. Naturfag passer det fint å være sammen med. Matematikk? Kjøkkenaktiviteter er et utmerkete aktiviteter for svake elever for å tilegne seg forståelse av matematiske begreper, men plasseringen er vel neppe faglig begrunnet, heller med at det skal være institutt med noenlunde likt antall ansatte, noe som på meg virker for spesielt.

Ideelt ønsker jeg et fakultet hvor fagene kroppsøving, mat og helse og naturfag inngår. På Stord har det vært et godt samarbeid mellom fagene Mat og helse, Kroppsøving og Naturfag. Fagene utfyller hverandre. Ikke minst har vi samarbeidet med utedager som fiske, sopp og utnyttelse av annet spiselig i naturen. Det handler om forståelse fra jord til bord, og samtidig at en god helse krever ikke bare god tilførsel av næringsstoffer men like mye fysisk aktivitet. For meg er det naturlig at disse tre fagene er under samme institutt. kan ikke alle tre fagene være under samme institutt, må det være en selvfølge at fagene mat og helse blir under samme institutt som Kroppsøving/fysisk aktivitet. Det er ikke for ingenting at nettopp nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet nettopp tar utgangspunkt i begge de helsebringende fagene i grunnskolen, nemlig Mat og helse og Kroppsøving. Det er spesielt viktig for studiet Folkehelse at disse to fagene blir under samme institutt.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Disiplinmodellen: er ein modell som tek mest omsyn til faga og dei fagtilsette sine behov, og ikkje så mykje til utdanningane og studentane sine behov. Denne modellen vil styrke faga sin tradisjon og forskning på fag, og dei fagtilsette får styrka sin faglege identitet. Institutta vert styrt av ein instituttleiar frå fag, og studieprogramma går på tvers av institutta. I denne modellen ser det ut til at programleiar får ein koordineringsfunksjon, og har liten styringsfunksjon på utdanningane.

RLE, Bergen (Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik)

Felles for alle i RLE seksjonen er at vi ønsker disiplinmodellen selv om vi ser de fordeler og ulemper som er med den. I det forslag som forelegger vil institutt for samfunnsfag og KRLE være det minste og vi ønsker i stedet færre og større institutter. Det er gode grunner for å danne institutt med samfunnsfag, men KRLE er først og fremst et humanistisk fag og legger også tett opp til norsk og andre språkfag. Vi ønsker derfor et større institutt som kan inneholde de fagene som nå legger i institutt for språkfag og tolkeutdanning samt institutt for samfunnsfag og KRLE. Det ville bli stort, men vi tror dels at det kunne bli et sterkt faglig institutt, at de administrative oppgavene kunne effektiviseres ved å ha en instituttleder og to assisterende som hver hadde personalansvar for ca 30. Det ville også bety at de miljøene som nå er små på de ulike campusene ville bli del av en større sammenheng. Forslag til navn: a) Institutt for språk, tolkning, samfunnsfag og religion eller b) Institutt for humaniora og samfunnsfag. Vi mener også at det ville være gunstig at ped BLU, GLU og PPU finner sammen slik at de dekker hele løpet fra barnehage, skole og videregående. Det ville bli et omtrent like stort institutt som så kan ha sine underavdelinger.

Avdelingsadministrasjon, Sogndal (Kirsti Møller Bruland)

* Krever stedlig leder på alle nivå.

* Med denne modellen blir det veldig sterke fagmiljøer, men fagpersonene eier ikke fagdidaktikken, noe vi ser som negativt.

* Hvilken myndighet har programansvarlige? Her må det være god understrukturer. Er det de programansvarlige som skal bestemme hvilke lærere de kan «ta» til sin undervisning på sin utdanning (den enkelte lærer kan velge og vrake hvor de ønsker å undervise) eller er det instituttleder som skal bestemme dette?

* Modellen blir mer fagtung, enn praksisnær

* Får ikke profesjonsblikket

* Hvor er studenten?

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Dei tilsette ved seksjon for tegnspråk og tolking er samde om at disiplinmodellen vil vera den beste organiseringa for små fagmiljø som vårt. Tolkeutdanningane i Trondheim og Oslo er begge organisert i lag med språk- og tolkefag, og me ser det som ein styrke med nærleik til andre språkfag som me kan samarbeida med. Fagfeltet har også etterspurt vidareutdanning og master i lang tid, og me trur dette kan bli lettare å få til på eit språkinstitutt. Samtidig legg praksisfeltet vekt på at dei treng høgare kompetanse i engelsk og norsk, og det vil vera naturleg å samarbeida med desse fagfelte om å styrka kompetansen i grunntdanning og vidareutdanning.

Me trur også at små fagmiljø kan bli meir synlege og få ein sterkare identitet i avdelingen ved å bli organisert i lag med liknande fag. I dag gir studentane våre uttrykk for at dei ikkje kjenner seg som ein del av avdeling for lærarutdanning, og dei deltar i liten grad på felles aktiviteter på AL. Dersom dei blir lagt under eit institutt med andre språkfag, blir det tydeleg at dei høyrer til eit større fagmiljø ved AL. Det trur me vil vera positivt både for studentar og tilsette. Me kjem i lag med fagfolk som har kunnskap og erfaring om innlæring av eit nytt språk, og lingvistane i dei ulike språkfaga kan samarbeida med kvarandre.

Me trur derfor at disiplinmodellen vil føra til meir fagleg samarbeid og gjera det lettare å trekka vekslar på dei andre faga i instituttet.

Estetiske fag, Sogndal (Lena Skjerdal)

Tykkjer dette er ein god modell som kan bidra til samarbeid både i høve undervisning og forskning på tvers av regionane og inne i profesjonane.

I disiplinmodellen er institutta jamstore, og det kan være eit godt poeng, men det er underleg at pedagogikk er delt opp i to institutt, med eit eige for barnehagepedagogikk.

Disiplinmodellen vil betre kunne ivareta forskning på kunstfagfeltet. Faggruppe i kunstfag i Sogndal er lite så det vil vere ein fordel at ein annan person på same campus tek i vare personalansvaret. Organisering mellom faggruppenivå og programfag må kunne løysast på en smidig måte.

For å sikre at profesjonsaspektet i utdanningane er godt ivareteke, bør dei programansvarlege ha høve til å påverke og sette saman gode team. Campus Sogndal har gode rutinar og tradisjonar for samarbeid mellom profesjonsutdanninga og faggrupper, noko som sikrar heilskap i utdanningane.

Pedagogikk BLU, Sogndal (Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark)

Reagerer på at det er gjort skilnad på Pedagogikk og Barnehagelærarpedagogikk....

Denne modellen er ryddig, men skal den fungere optimalt må programansvalige flyttes fra siden og over de blå boksene og de må få myndighet.

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

Disiplinmodellen er ikkje vårt førsteval, men dersom det ikkje vert profesjonsmodell er disiplinmodellen andrevalet, med eige institutt for pedagogikk som famnar heile pedagogikkmiljøet på HVL. Vi er redd for at eit eige institutt for barnehagepedagogikk vil bli for lite i omfang og i gjennomslagskraft når det gjeld avgjersler på fakultetsnivå. Vi ser det som viktig for utviklinga av faget vårt i profesjonsutdanningane at pedagogikkmiljøet – i ein disiplinorganisert modell - ikkje vert

splitta opp, men tvert om organisert samla. Det er også underleg og uheldig å kalle eit institutt for barnehagelærarpedagogikk og det andre for pedagogikk.

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Det er i hovudsak denne modellen som er å foretrekke. Disiplinmodellen gir mest rom for å ta vare på og videreutvikle faglig identitet og kunnskap. Den er samlende for de faglige miljøene. Det er større muligheter for faglig samarbeid i en disiplinmodell. Modellen tar høyde for at de som underviser og forsker har en faglig identitet og et faglig fellesskap som de kjenner seg hjemme i. Det er også viktig å ha fagfeller som forstår de problemstillingene av faglig art som en møter både i undervisning og forskning. Disiplinmodellen vil best ivareta dette. I tillegg kan det være givende og viktig for fagseksjonene/grupperingene å kunne arbeide med ulike profesjoner. Det er verdifullt at personer fra samme fag er med på å utvikle faget innenfor flere profesjonsutdanninger, det bidrar til faglig utvikling og motivasjon for stadig å forbedre seg. Denne helhetstenkingen er også gjeldende internasjonalt.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Idrettsseksjonen er enstemmig i at vi ønsker DISIPLIN modellen. Vi mener det gir et sterkest og best fagmiljø, også i forhold til vekst og utvikling, som var en del av intensjonen med fusjonen. Vi mener også det støtter opp under departement og regjeringen sine ambisjoner i bl.a. GLU om at sterke fagmiljø bidrar til større dybdekunnskap hos faglærerne som igjen bidrar til bedre lærere (les endring: fra allmennlærer til grunnskolelærer 1-7 og 5-10 med større sp krav).

Vi opplever at det fungerer å jobbe tverrfaglig i utdanningene i dag.

I instituttboksen for idrett, mangler begrepet fysisk fostring som bør settes inn. I tillegg ønsker vi at navnet på instituttet endres. Vi har flere forslag men spiller inn de to med mest oppslutning i dag:

Institutt for idrett eller Institutt for Idrett, kroppsøving og helse.

Navnene vil bedre speile bredden i innholdet pr i dag for hele fagseksjonen, og også ta opp i seg utvikling og vekst som følge av HVL'S avtaleinngåelse om Campus idrett Bergen.

Antall tilsette ved instituttet er misvisende. Det blir urimelig å regne fast ansatte noen steder og ikke andre. For Bergen sin del er det urimelig å bare regne med fast ansatte, da vi har en rekke ubesatte faste stillinger som har vært/er og kommer til utlysning. Størrelsesforløpet blir derfor galt og skjevt mellom de ulike campusene. Flere andre fagmiljøer ved HVL kjenner seg heller ikke igjen i tallene som har fulgt/følger modellarbeidet.

Vi ønsker en videreutvikling av instituttet til å kunne bli en idrettshøgskole på Vestlandet, da vi samlet vil ha det nest største fagmiljøet i landet. Kanskje kan det bli et eget program.

Vi mener videre at det bør endres navnet på Institutt for estetiske og praktiske fag. Det er flere fagmiljøer og seksjoner enn de som er foreslått under dette instituttet som er praktiske fag, og som inngår i andre institutt.

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

Pedagogikkseksjonen er mest positiv til denne modellen. Modellen styrker det faglige samarbeidet og og utviklingen av fagene, også med tanke på at vi er profesjonsutdannere. Viktig å koble de ulike fagene tett opp til profesjonsutdanningene. Vi ser at det er behov for en tydelig struktur og kultur på programnivå som gir en tydelig profesjonsforankring.

Savner en tydeligere plassering av hvor ansvaret for FoU og utviklingen av det arbeidet skal ligge. En tanke som kom opp: En felles pott til felles prosjekt på fakultetsnivå?

Viktig at vi får en økonomisk modell som legger godt til rette for samarbeid på tvers av instituttene.

Ønsker færre institutt. 5 institutt ok.

- a) Barnehageutdanningsmiljøet her hos oss ønsker ikke et eget institutt for barnehagepedagogikk, slik at det instituttet går ut (et mindre).
- b) Inst. For språkfag og tolkerutdanning og inst. For samfunnsfag og KRLE kan slås saman.
- c) Eller en kan opprette et institutt for estetiske og humanistiske fag der inst. For estetiske og praktiske fag og inst. Samfunnsfag og KRLE går inn.

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

Disiplinmodellen:

- Dei tilsette treng vera organiserte etter det prinsippet som gjev sterkast fagmiljø og disiplinmodellen bygger på allereie etablerte fagmiljø. Sterke fagmiljø bidrar til forskningsbasert undervisning og aukar potensialet for utvikling av forskingsprosjekt/samarbeid
- Fagmiljøet vert samla sett styrka av å ha fagdidaktisk innverknad i fleire utdanningsprogram som BLU, GLU, PPU
- Disiplinmodellen støttar den fagdidaktiske yrkesidentiteten til dei tilsette
- Disiplinmodellen styrkar realisering av universitetsambisjonen fordi den bygger opp under etablerte felt som har kapasitet til å bli leiande nasjonalt og internasjonalt (viser til utgreiing om fagleg profil og strategi vedteke av styret, 16.februar 2017)
- Disiplinmodellen vil gje meir fleksibilitet for samtlege campus, der fagtilsette arbeider innan fleire utdanningsprogram
- Disiplinmodellen sikrar alle utdanningsprogramma lik tilgang til spesialisert fagkompetanse
- Det er sårbart å samla fagkompetanse på enkeltpersonar i ulike profesjonsinstitutt
- Studentar som skal ta master i eit fagområdet må rettleiast av sterke fagmiljø
- Disiplinmodellen vil sikra fleksibel medverknad og samarbeid mellom institutt og masterprogram/phd-program.

Engelsk, Bergen (Kristian Rusten på vegne av Monika Bader)

Denne modellen kommer til å gi god fleksibilitet med tanke på et masterprogram i engelsk, og dermed er denne modellen mest fremtidsrettet sett fra engelskseksjonens ståsted. Denne modellen understøtter etter vårt syn masterutdanningen bedre enn de to andre modellene. Videre gir denne modellen bedre synlighet for de individuelle disiplinene, og disiplinene er samlet på en logisk måte. For engelskfagets del gir det god mening å danne et institutt sammen med norsk og tegnspråk. Samtidig som antall ansatte er ganske jevnt fordelt på de forskjellige instituttene, er det også en fordel at antall ansatte per institutt er ganske lavt sammenlignet med de andre modellene. Dette burde kunne lette faglig og administrativt samarbeid innen og på tvers av instituttene.

I høringsbrevet innvendes det mot denne fakultetsstrukturen at '[d]en heilskaplege tenkinga rundt utdanningsprogram kan bli utydeleg for studentar og tilsette', samt at det 'er uklart korleis fagmiljøa skal handtere ein situasjon der det er eit stort fagmiljø på ein campus og små på dei to andre'. Dette er selvsagt viktige utfordringer. Når det gjelder den første problemstillinge, mener vi at tydelige fagmiljøer ikke står i motsetning til en hovedidentitet som lærerutdanning. Når det gjelder den andre problemstillingen kan vi ikke se at de andre modellene er bedre enn disiplinmodellen på disse områdene. Det blir videre skrevet i brevet at det 'er uklart kor ansvaret for forskning på tvers av

institutta skal ligge med forskingsleiarar knytt til institutt'. Dette burde ikke være noe problem ettersom FoU er knyttet opp til forskergrupper, og ikke til fakulteter.

Studentråd, ALK (Jan Erik Kallevik Vatland)

Studentrådet har mangler kompetanse til å komme med innspill i dette spørsmålet.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Disiplinmodellen:

- Dei tilsette treng vera organiserte etter det prinsippet som gjev sterkest
- Fagmiljø og disiplinmodellen bygger på allereie etablerte fagmiljø
- sterke fagmiljø bidrar til forskningsbasert undervisning og aukar potensialet for utvikling av forskingsprosjekt/samarbeid
- Fagmiljøet vert samla sett styrka av å ha fagdidaktisk innverknad i fleire utdanningsprogram som BLU, GLU, PPU
- Disiplinmodellen støttar den fagdidaktiske yrkesidentiteten til dei tilsette
- Disiplinmodellen styrkar realisering av universitetsambisjonen fordi den bygger opp under etablerte felt som har kapasitet til å bli leiande nasjonalt og internasjonalt (viser til utgreiing om fagleg profil og strategi vedteke av styret, 16.februar 2017)
- Disiplinmodellen vil gje meir fleksibilitet for samtlege campus, der fagtilsette arbeider innan fleire utdanningsprogram
- Disiplinmodellen sikrar alle utdanningsprogramma lik tilgang til spesialisert fagkompetanse
- Det er sårbart å samla fagkompetanse på enkeltpersonar i ulike profesjonsinstitutt
- Studentar som skal ta master i eit fagområdet må rettleiast av sterke fagmiljø
- Disiplinmodellen vil sikra fleksibel medverknad og samarbeid mellom institutt og masterprogram/phd-program.

Parat (May Britt Sandstå)

Disiplinmodell:

- Dette er en modell som vi er godt kjent med, mye likt med den vi har i dag men der en slår sammen små seksjoner til større.
- Viktig å påpeke at svakheten i denne modellen er at fagpersonalet ikke får samme organisering som studentene, og at dette da krever:
 - 1) Ledelse av utdanningene i tillegg til instituttstruktur
 - 2) Større krav til å koordinere både studieadministrative støttefunksjoner både for studenter og for utdanningsløpene.
- Institutt blir uten studenter, og den delen av mandatet som går på at det skal være studentnære studieadministrative støttefunksjoner på instituttnivå blir til nivået generelt – ikke knyttet til det enkelte institutt.
- Velger en institutt etter fag blir det viktig at administrative funksjoner er etter utdanning for ivareta helheten.
- En instituttleder med ansvar for fag vil få andre ansvars- og arbeidsoppgaver en instituttleder ved fakultet som organiserer etter utdanning.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Modellen ivaretar identiteten til fagmiljøene på en god måte. Det er bra at hver enhet får en instituttleder, som har ansvar for utdanning og forskning. Det er kort vei mellom den ansatte og ledelsen. Modellen vil ha god effekt på samhandling på tvers av campusene.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Disiplinmodellen:

- Dei tilsette treng vera organiserte etter det prinsippet som gjev sterkast fagmiljø og disiplinmodellen bygger på allereie etablerte fagmiljø
- Sterke fagmiljø bidrar til forskningsbasert undervisning og aukar potensialet for utvikling av forskingsprosjekt/samarbeid
- Fagmiljøet vert samla sett styrka av å ha fagdidaktisk innverknad i fleire utdanningsprogram som BLU, GLU, PPU
- Disiplinmodellen støttar den fagdidaktiske yrkesidentiteten til dei tilsette
- Disiplinmodellen styrkar realisering av universitetsambisjonen fordi den bygger opp under etablerte felt som har kapasitet til å bli leiande nasjonalt og internasjonalt (viser til utgreiing om fagleg profil og strategi vedteke av styret, 16.februar 2017)
- Disiplinmodellen vil gje meir fleksibilitet for samtlege campus, der fagtilsette arbeider innan fleire utdanningsprogram
- Disiplinmodellen sikrar alle utdanningsprogramma lik tilgang til spesialisert fagkompetanse
- Det er sårbart å samla fagkompetanse på enkeltpersonar i ulike profesjonsinstitutt
- Studentar som skal ta master i eit fagområdet må rettleiast av sterke fagmiljø
- Disiplinmodellen vil sikra fleksibel medverknad og samarbeid mellom institutt og masterprogram/phd-program.

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Denne modellen vil «serve» alle programmene som vil ligge under dette fakultetet. Man vil kjenne seg igjen, men samtidig gå i tettere samarbeid med fag som slås sammen. Dette kan sikre god kompetanse slik at man kan gi utdanninger fra Bachelor til master og inn i Ph.D grad. Slik vil det ikke kreve så mye omstilling, men vil man få den delingen/synergien man håper på?

I denne modellen er det uklart hvor programlederne er i linje. Det kan gi noe usikkerhet mellom programmene og instituttet.

Her er det lagt opp til 7 instituttet som krever til sammen 7 instituttleder og 14 ass. Institutt leder. Det er ulik størrelse på instituttene fra 25 (samfunnsfag og RLE) – 63 (ped.) tilsatte. Man vil her måtte ha et nivå fire ift personalansvar på 6 av instituttene om man skal forholde seg til fusjonsplattformen der man sier at man ikke skal ha personalansvar for men enn 30 personer. Det betyr at de ulike ass. Institutt leder vil ha ulike grad av ansvar. Tenker man at det er mulig at ass. Institutt leder kan ha ansvar for flere institutt? En ass. Institutt leder vil kunne ha ansvar for mellom 4 til 43 (?) personer. Det kommer heller ikke frem av denne modellen hvor mange man må tilsette på nivå 4. (ass. Institutt leder på nivå 3 (7 + 2x7) gir 4 på nivå 4).

Det kan kreve mye administrative ressurser i denne modellen. Får å få dette til å må den adm. organiseringen ivareta flere institutter, eller ligge på fakultetsnivå. Da vil f.eks. praksiskonteret ivareta alle instituttene.

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Disiplinmodellen:

- Dei tilsette treng vera organiserte etter det prinsippet som gjev sterkast fagmiljø og disiplinmodellen bygger på allereie etablerte fagmiljø. Sterke fagmiljø bidrar til forskningsbasert undervisning og aukar potensialet for utvikling av forskingsprosjekt/samarbeid

- Fagmiljøet vert samla sett styrka av å ha fagdidaktisk innverknad i fleire utdanningsprogram som BLU, GLU, PPU
- Disiplinmodellen støttar den fagdidaktiske yrkesidentiteten til dei tilsette
- Disiplinmodellen styrkar realisering av universitetsambisjonen fordi den bygger opp under etablerte felt som har kapasitet til å bli leiande nasjonalt og internasjonalt (viser til utgreiing om fagleg profil og strategi vedteke av styret, 16.februar 2017)
- Disiplinmodellen vil gje meir fleksibilitet for samtlege campus, der fagtilsette arbeider innan fleire utdanningsprogram
- Disiplinmodellen sikrar alle utdanningsprogramma lik tilgang til spesialisert fagkompetanse
- Det er sårbart å samla fagkompetanse på enkeltpersonar i ulike profesjonsinstitutt
- Studentar som skal ta master i eit fagområdet må rettleiast av sterke fagmiljø.
- Disiplinmodellen vil sikra fleksibel medverknad og samarbeid mellom institutt og masterprogram/phd-program.

NB! Det er kun disiplinmodellen som åpner for fagmastere i de små / middels store fagseksjonene uten at all førstekompetanse samles innenfor en profesjon. (F.eks. at all førstekompetanse trekkes ut av ppu og BLU og samles i GLU)

Ledergruppen, Bergen (Nina Grieg Viig)

Ledergruppen ved Avdeling for lærerutdanning Campus Bergen, er delt i synet på hvilken modell som vil kunne fungere best i et nytt Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett. Det ville derfor være vanskelig å komme med et entydig svar på hvert av spørsmålene på vegne av gruppen, så vi har heller valgt å gi et høringssvar som gjenspeiler de ulike innspillene som kom til hver av modellene.

Vi har også ønsket å spille inn noen perspektiver om linjer, ledelse og ledelsesutfordringer for de forskjellige modellene.

Disiplinmodellen:

Argumenter FOR:

- Disiplinmodellen representerer ønsket om disiplinbasering som er kommet til uttrykk i to evalueringer på AL, en intern og en ekstern (NIFU).
- Dette er en modell som vil ivareta fagene, men samtidig bidra til noe nytt ved at noen fag må samarbeide på tvers innenfor samme institutt.
- Noen av fagsammensetningene i de foreslåtte instituttene vil kunne passe godt inn i flere av profilområdene i BLU-utdanningen.
- Dette vil være modellen som skaper minst røre blant kollegaer pga. at folk får nokså lik tilhørighet som med dagens modell ved AL.
- Instituttene blir ikke så veldig store, og det er bra.

Argumenter MOT:

- Disiplinmodellen har en mer komplisert kommunikasjonsstruktur enn profesjonsmodellen, noe som kan gjøre det vanskelig å målrette informasjon om ett studieprogram. Dette kan føre til unødvendig støy for de informasjonen ikke er relevant for.
- Hvordan er linken til EVU og Ph.d. i denne modellen? Den er kanskje ikke så tydelig.

Synspunkter om linjer og ledelsesstrukturer:

- Disiplinmodellen ivaretar tydelig instituttledelse og sikrer god programledelse ved at en av de assisterende instituttlederne sitter i programutvalget for de programmene instituttet deltar i.

Spørsmålet er om det kan bli for mange program for en ass. instituttleder. Det vil være en stor sannsynlighet for at instituttene vil levere til mange av fakultetets studieprogram, og AL ledergruppe ser det som viktig at hvert studieprogram har sitt programutvalg.

- Den sikret god forskningsledelse ved at en assisterende instituttleder sitter i et forskningsutvalg sammen med lederne for de relevante forskergruppene.
- Det som gjenstår å utvikle er de konkrete myndighetsområdene til instituttleder, i linje fra dekan. Instruks til programansvarlig for utdanningsprogrammene må også utarbeides. Det må sørges for at lederne har verktøy og reell innflytelse på de områdene de har ansvar for.
- Programlederrollen må være tydelig og avklart i forhold til instituttlederrollen. Hvilken linje er det eller bør det være mellom dekan og programledere?
- Flere av medlemmene i AL ledergruppe er programansvarlige samtidig som de har personalansvar. De uttrykker klart at de får/kan bruke for lite av tiden til å jobbe med selve programmet. Hovedtyngden av arbeidstiden er knyttet til «administrative» oppgaver.
- Dersom disiplinmodellen skulle bli den modellen vi lander på er det viktig å få til gode samhandlings-strukturer og ansvarsfordeling mellom instituttleder og programleder. I dag er det vanskelig å få på plass fagansatte som skal inn i BLU å undervise, og de blir ofte plassert sist. Det er også et stort bruk av timelærere og vikarer til å ta seg av undervisningen dersom fagmiljøene har få studiepoeng inn i programmet. Dagens seksjonsledere har ikke ansvar for programmet, og denne strukturen krever at instituttlederne er ansvarlig for å støtte programmene med faglig tilsette. Det er også vanskelig å se hvordan forskergruppene kan gå inn og undervise i programmene

Generelle kommentarer/spørsmål til modellen:

- Om det skulle bli denne modellen er det svært viktig at programansvar ligger over instituttledelse.
- Det bør være et samlet pedagogikk institutt.
- På bakgrunn av at det vil bli få personer ved f. eks. Institutt for Samfunnsfag og RLE ved to av Campusene - vil det kunne bli aktuelt med campusovergripende personalansvar?
- Hvorfor plasseres det nasjonale senteret utenfor

[Idrettsinstituttet, Sogndal \(Frode Fretland\)](#)

Disiplinmodellen: Me trur at dette er ein modell som er ynskt mest velkommen blant dei fagtilsette. Denne organisering er kjent for dei fleste og legg godt til rette for at fagfolk skal kunne jobba med sitt fag i samarbeid med andre med tilsvarande faginteresser. På den måten kan ein bygga sterke fagmiljø. Dette er ein modell som kan fungera og innfri både fusjonsplattforma og krava til nytt fakultet om ein gjer nokre justeringar, hovudsakeleg knytt til å det å laga større institutt. Den største utfordringa er at programansvarleg for GLU og BLU ikkje har makt og mynde til å styre studiane og dermed heller ikkje makt til å prioritera ressursar og fagfolk. Utfordringa vil bli ekstra stor om det er mange institutt.

[Kroppsøving, Stord \(Trond Egil Arnesen\)](#)

Kroppsøvingssesjonen på Stord støttar disiplinmodellen då me trur den kan best utløysa det potensialet som ligg i eit større fagmiljø på tverrs av campusane. Dessutan så vil dei fleste av våre fagfolk jobbe i fleire profesjonsutdanningar, me trur det vert best ressursutnytting med å organisera institutta etter disiplin. Utfordringane knytt til denne modellen vert å sikre seg at det vert tette nok band mellom institutta og profesjonsutdanningane, det er avgjerande viktig å ha gode strukturar som sikrar dette. Dersom ein skal redusera talet på institutt, så er Mat og helse og Naturfag naturlege samarbeidspartnarar for oss på Stord.

Leiargruppa, Stord (Kjell Magnar Helland)

I disiplinmodellen ligg det i høyringsbrevet forslag om at fagmiljøet pedagogikk er delt i to disiplininstitutt, eit pedagogikk og eit barnehagelærer-pedagogikk. Dette er ei uheldig inndeling da det ligg nær opp til ein hybrid-modell. Ein bør vurdere ein modell der fagmiljø/personar med sterk didaktisk orientering kan knytast direkte til disiplininstitutt.

Der assisterande instituttleiar har personalansvar på sin studiestad i tillegg til eit områdeansvar for enten utdanning eller FoU dette må problematisertast. Ikkje sikkert dette er den FoU-forankringen som er best

Sju institutt er truleg eit for høgt tal., reduserast til evt. 5 med eit tal tilsette på 70-90

Strategisk leiing på campus knytt til lærarutdanningane er viktig. Storleik på fakultetet og geografi tilseier dette. Dette kan ivaretakast med assisterande instituttleiarar. Det må og vurderast kva rolle pro-dekan skal ha i denne samanheng.

Styret sitt signal om Pro-dekan nivået er ikkje handsama. Avdelinga ser det som naudsynt at eit så stort fakultet blir bemanna med ei leiing med Pro-dekanar.

Skal desse spegle pro-rektorane, med eit delt institusjons- og regionsansvar, eller vil dette legge hindringar for utviklinga av vestlandregionen? Viktig at ein opprettheld og utviklar den gode å breie kontaktflata ut i nær-regionane. Det er store forventningar til at HVL skal være tett på meg ei sterkare og breiare portefølgje enn dei tre tidlegareinstitusjonane har hatt fram til no

Kva med campusutvikling, kven kar ansvar for å ivareta dette? Pro-rektor? Pro-dekan?

Det er uheldig at det nasjonale senteret ligg for seg sjølv, ein bør sjå på om ikkje dette kan være ein del av eit institutt (Institutt for idrett og helse?). Dette må sjåast i samanheng med prosessen rundt senterstrukturen i fakultetet og i HVL.

Avdelingsadministrasjon, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)

Avdelingsadministrasjonen såg på modellen som ganske gjennomarbeidd, men var skeptiske til å gjenta mykje av dagens organisering med dei manglane som ein opplever der. Det vart sett som positivt at modellen har med program for phd og EVU. Det er viktig å ikkje bare ta utgangspunkt i aktiviteten vi har i dag, men også å sjå framover og med utgangspunkt i utviklingstrekk framskrive aktiviteten til fakultet og på den måten ta utgangspunkt i det vi står i og har framfor oss. Det som blir nytt og som vi vil trekke fram som viktigast er den store auken i masterstudentar. Auken i studieplassar på mastergrad vil stille krav om at vi har en organisasjon som er tilpassa og byggjer opp om masterstudentane samtidig som grunnutdanningane ikkje blir råka. I tillegg vil vi trekke fram at etableringa av phd og den vidare utviklinga og utvidinga av programmet vil krevje ressursar.

Disiplinmodellen meiner vi vil gje fleire ansvarsområde til dekan, og legg til grunn at i denne modellen vil både instituttleiarar og programansvarlege rapporterer til dekanen. Med fleire ansvarsområder meiner vi at instituttleiar for institutt som ikkje har studentar og ansvar for utdanningsløp heller ikkje kan få delegert ansvar for dette. Det kan settast eit spørsmålsteikn ved rolla til dei programansvarlege, kva blir handlingsrommet og er dei sidestilt med instituttleiarar? Vi registrerer også at det er uklart om kven som kjem til å sitte i dekanen si leiargruppe.

Eit godt argument for denne modellen er at fagmiljøa vil halde seg sterke som følgje av å vere samla, men institutta må gjennom råd/utvalsstruktur bli gjort ansvarlege til å tenke utdanning og profesjon saman med dei programansvarlege. Her vil fordeling av fag i institutta bli viktige for leiing av utdanningane. Om fag blir fordelt slik at eit institutt skal koplust til veldig mange studieløp krev det at

instituttet får samarbeidslinjer til alle programansvarlige. Dette vil gjere det krevjande å finne gode samarbeidslinjer mellom instituttleiari og programansvarlig når det blir mange studieprogram. Eit tredje element er her blir å finne løysingar for samarbeid og ansvarslinjer når studieprogram blir tilbydd på tre studiestadar.

Styring av utdanningar er framheva som viktig, og vi har fått krav om å organisere den faglige aktiviteten slik at studentane kan identifisere ein tydelig leiing av utdanninga. I disiplinmodellen bli rolla som programansvarleg tatt ut av ansvarsområdet til instituttleiari, og dette må følgjast opp på betre måte enn i dag om denne modellen blir den som blir føretrakt.

Administrasjonen vil i denne modellen fort bli lagt til nivå 2, fakultetsnivået, noko som gjer at ein må sørgje for ordningar for korleis administrasjonen skal ha støttefunksjonar inn mot instituttnivået. Administrasjonen sine ansvarsområder er i hovudsak knytt til utdanningane ikkje fagområda i tillegg til den naturlege koplinga til studentane for fleirtalet av stillingane i dag. Administrasjonen vil i denne modellen saman med programansvarlege ha ansvar for dei koordinerande og overordna synet på utdanningsløpa. I denne modellen vil administrasjonen sine arbeidsoppgåver til instituttnivået hovudsaklig være støttefunksjonar til råd/utval.

Administrasjonen har ikkje i si høyring gjort vurdering av fordeling på fag på institutt, men vil gje tilbakemelding om at ved inndeling i institutt heng det ikkje heilt i saman å dele opp pedagogikkmiljøa i to institutt, medan dei andre er sett saman av fleire. Det er også eit spørsmål om det er lagt opp til for mange institutt i denne modellen.

Avdelingsadministrasjonen ser med undring på at folkehelse og mat og helse er plassert i ulike institutt.

Avdelingsadministrasjonen forstod at det er eit behov frå BLU-miljøet om å samle utdanninga i eit institutt, men var skeptiske til ein slik hybrid som modellen foreslår. Det vart også sett spørsmålsteikn til inndelinga i disiplininstitutta.

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Faggruppe norsk i Sogndal er redd for at disiplinmodellen vil gje eit tungrodd system for profesjonsutdanningane, der instituttleiariane (med ass) skal inn i 4 ulike programutval. Heilskapstenkinga er ikkje så tydeleg. Ein mogleg problematikk ligg i organisering av kunnskapsgruppene på BLU, konkret for oss når det gjeld Språk, tekst, matematikk, ved denne modellen.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

- Dei tilsette treng vera organiserte etter det prinsippet som gjev sterkest fagmiljø og disiplinmodellen bygger på allereie etablerte fagmiljø sterke fagmiljø bidrar til forskningsbasert undervisning og aukar potensialet for utvikling av forskingsprosjekt/samarbeid
- Fagmiljøet vert samla sett styrka av å ha fagdidaktisk innverknad i fleire utdanningsprogram som BLU, GLU, PPU
- Disiplinmodellen støttar den fagdidaktiske yrkesidentiteten til dei tilsette
- Disiplinmodellen styrkar realisering av universitetsambisjonen fordi den bygger opp under etablerte felt som har kapasitet til å bli leiande nasjonalt og internasjonalt (viser til utgreiing om fagleg profil og strategi vedteke av styret, 16.februar 2017)
- Disiplinmodellen vil gje meir fleksibilitet for samtlege campus, der fagtilsette arbeider innan fleire utdanningsprogram
- Disiplinmodellen sikrar alle utdanningsprogramma lik tilgang til spesialisert fagkompetanse

- Det er sårbart å samla fagkompetanse på enkeltpersonar i ulike profesjonsinstitutt
- Studentar som skal ta master i eit fagområdet må retteliast av sterke fagmiljø
- Disiplinmodellen vil sikra fleksibel medverknad og samarbeid mellom institutt og masterprogram/phd-program.

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Vi vil starte med å beskrive senterets oppgaver og nasjonale rolle, samt den kompetansen som er i senteret. Videre vil vi gi en vurdering av de foreslåtte modeller for instituttstruktur og senterets plassering i disse.

Mhfa ble opprettet i 2013 etter at KD og HOD gikk sammen om en felles satsing på kosthold og fysisk aktivitet i barnehage og skole. Det var HiB som, bl.a. på bakgrunn av sterke fagmiljø innen mat og helse, og fysisk aktivitet/idrett, ble vertsinstitusjon for senteret. Mhfa har ansvar for rammeplan- og lærerplanrelatert virksomhet og for å utvikle kvaliteten på opplæringen. I tillegg har Mhfa et folkehelsemandat knyttet til arbeidet med mat, måltid og fysisk aktivitet i barnehage og skole. Mhfa har en viktig rolle som formidlere, koordinatore, nettverksdannere (mellom skoler, barnehager og UH-institusjoner), og «oversettere» fra politikk og forskning til praksis gjennom utvikling av veilednings- og støttemateriell til målgruppene. Dette er noe Mhfa har utviklet spisskompetanse på. Gjennom senterets arbeid bidrar vi til at barnehager og skoler settes bedre i stand til å implementere nasjonal utdannings- og helsepolitikk, samt føringer knyttet til rammeplan- og læreplanarbeid. Dette arbeidet er en viktig del av den nasjonale rollen som departementene har tillagt senteret og som det forventes at følges opp i framtiden, selv om faglig styring av de nasjonale sentrene nå overføres fra direktoratene til UH-institusjonene fra 2018. Mhfa har i tillegg forskerkompetanse (flere av de faste ansatte har førstekompetanse hvorav tre med ph.d.) og har potensiale til å drive FOU-relatert virksomhet sammen med fagmiljøene og bidra til å styrke disse (mer om dette i senere i skjemaet). De praktiske og estetiske fagene, som mat og helse og kroppsøving regnes som en del av, er i særlig fokus nå i KD, og det kan bli aktuelt å iverksettes nasjonale tiltak for å styrke disse fagene i skolen og heve kompetansen til lærere som underviser i disse fagene. Mhfa vil her i samarbeid med fagmiljøene kunne få en viktig nasjonal rolle framover knyttet til regjeringens desentraliserte kompetansemodell (Meld. St. 21) (mer om dette senere i skjemaet).

Vi mener det er svært viktig at Mhfa får en tydelig og synlig plass i fakultetet, fungere som en samlet enhet med egen faglig ledelse (med personalansvar) for å holde den etablerte kompetansen samlet i ett miljø, for å bidra til synergier og samarbeid mellom fagmiljø, og for å kunne ivareta det nasjonale ansvaret på best mulig måte. Senterets rolle må også være synlig nasjonalt mot barnehager, skoler og andre UH-institusjoner. Mhfa har bygget opp en merkevare som praksisfeltet støtter seg til og bruker i stadig økende grad. Dette må fortsette. Gjennom et nærere samarbeid med fagmiljøene i fakultetet kan vi sammen få økt gjennomslagskraft nasjonalt. Mhfa vil ha gode forutsetninger for å utøve denne nasjonale rollen dersom senteret plasseres på samme nivå som instituttene. Til sammenligning er nesten alle de andre nasjonale sentrene organisert på samme nivå som fakultet eller institutt.

I senterets vurderinger av de foreslåtte modeller, vil vi vektlegge senterets rolle og plassering inn i disse. Slik forslaget til disiplinmodell er skissert, er idrett og helse plassert i ett institutt, mat og helse er plassert i institutt for realfag. Dersom det blir en slik inndelingen av fag/fagområder i en disiplinmodell, vil det styrke argumentet for at Mhfa bør ligge på instituttnivå og samarbeide på tvers av nevnte institutt. Vi ser det imidlertid som sannsynlig at for å få færre, større institutt (jamfør styrevedtak om faglig org.) må fag og fagmiljø settes sammen på en annen måte enn framstilt i modellen. I annet punkt under kommer forslag til forbedringer av disiplinmodellen der mat og helse

inkluderes i ett institutt sammen med idrett og helse. Mhfa kan være åpen for å inngå i et slikt institutt.

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Disiplinmodellen

Mat- og helseseksjonen har per i dag 7 undervisningsstillinger og 1 stipendiatstilling. Seksjonen er samansett av tilsette med fagleg bakgrunn både i naturvitskaplege, humanistiske og pedagogiske fag, og det faglege mangfaldet gjer at seksjonen ikkje utan vidare kan plasserast i eitt fagmiljø. Vi ser det derfor som svært viktig at institutta blir samansett etter ein disiplinmodell. Nesten alle tilsette hos oss underviser både i lærarutdanninga, i barnehagelærerutdanninga og i folkehelsearbeidsutdanninga – innanfor dei temaa der den enkelte har kompetanse. Vi har ingen tilsette som har heile undervisningsdelen av stillinga si knytt til berre eitt av profesjonsfeltet.

I det oppsette framlegget til disiplinmodell er Mat- og helsefaget plassert i Institutt for realfag i lag med naturfag og matematikk. Mat & helse og matematikk har aldri hatt noko fagleg samarbeid, mens det serleg i barnehageutdanninga har vore eit nært samarbeid mellom naturfag og mat & helse kring temaet mat i naturen. Noko tilsvarande samarbeid har ikkje dei to seksjonane hatt i lærarutdanninga.

Ein ulempe med å vere i eit Institutt for realfag er at dei naturvitskaplege aspekta ved mat- og helsefaget blir dominerande i forhold til dei kulturelle og sosiale aspekta ved faget, som for oss er like viktige. Vi definerer oss ikkje som eit ernæringsfag, men som eit fag som arbeider med kosthald i ei vid tyding – dvs. mat og måltid i skolen og barnehagen, der både samfunnsmessige, kulturelle og ernæringsmessige faktorar blir perspektivert.

Vi hentar teoriar og innfallsvinklar frå alle dei nemnde områda for å forstå og forklare forskjellar i matvanar, matpreferansar og kva rolle matkulturen spelar i samfunnet. Såleis kan det også høve for mat- og helseseksjonen å vere ein del av Institutt for samfunnsfag og KRLE. Seksjonen har hatt mykje samarbeid med KRLE i mat- og helsefaget, og denne seksjonen er på om lag same størrelse som vår. Vi har vidare hatt samarbeid med samfunnsfag i bachelorprogrammet i folkehelsearbeid. Folkehelsearbeid er langsiktig og systematisk samfunnsutviklingsarbeid, som er retta mot heile befolkninga, og som krev innsats frå alle fagområde og på alle nivå. -Også forskinga om kosthald og mat knyter seg i stor grad til kultur og samfunn. Men for dei tilsette hos oss med naturvitskapleg bakgrunn vil sjølvstilt tilknytning til eit slikt institutt vere like framand som realfag er for dei med kulturfagleg bakgrunn.

Den tredje løysinga er at Mat & helse går inn i Institutt for idrett og helse saman med idrett, kroppsøving, fysisk aktivitet, friluftsliv og folkehelse. Dette alternativet meiner vi også vil kunne ha fleire fordelar. For det første har idrett og mat & helse hatt samarbeid gjennom mange år, både i programmet for 'bachelor i folkehelsearbeid med vektlegging på kosthald og fysisk aktivitet', og i programmet for 'master i fysisk aktivitet og kosthald i eit skolemiljø'.

Bachelorstudiet i folkehelsearbeid blei etablert ved Mat- og helseseksjonen i 2007, og koordineringsansvaret for heile utdanninga har lege til seksjonen vår. Det er særskilt viktig at vi har ei vid forståing av kva folkehelse og helsefremjing er, og at folkehelse blir forstått som meir enn fysisk helse. Folkehelse og helsefremjing handlar dermed både om helse, kultur og samfunn. For at studentane som går ut frå HVL skal få kompetanse innanfor folkehelsearbeid, er det viktig at studiet legg opp til tverrfaglegheit både i fag og i arbeidskrav.

Mat & helse og idrett har mange fellestrekk. Dei legg begge stor vekt på praktiske læringsaktivitetar i tillegg til dei teoretiske, og dei to faga blir nesten alltid omtalte saman i offentlege helsefremjande

tiltak. -At mat- og helseseksjonen er liten i forhold til idrettsseksjonen, kan vere ein ulempe for oss. Men med eit tettare samarbeid mellom de to seksjonane og Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet, kan ein oppnå større jamvekt mellom

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Flere i naturfagsseksjonen er positiv til å være i et institutt for realfag sammen med matematikk.

Vi har likevel en del spørsmål i forhold til praktisk organisering osv. I Bergen er naturfagsseksjonen plassert på Kronstad og matematikk i Møllendalsveien. Hvordan tenker man dette i fortsettelsen?

Vi er likevel positiv da vi ser at seksjonen vil være samlet i fortsettelsen. Dette er det viktigste for oss.

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Denne modellen vil være tydelig og forståelig både for ansatte og studenter, og den gir en klar tilhørighet til den enkelte ansatte. Instituttene blir ikke så veldig store, og det er bra. Modellen gir også effektiv ressursutnyttelse. Det er bra at ph.d. er likestilt med andre utdanninger.

En fordel er også god kontakt mellom BLU og GLU, som bygger kunnskap om de lange linjene i faget, fra barnehage til ungdomstrinn. Denne modellen er også en styrke for forskning og kvalitet i utdanningen, siden mange av de faglige emnene er felles for utdanningene og kan styrke hverandre.

Tverrfaglig samarbeid fungerer like godt med denne modellen som med andre.

GLUP (Jan Olav Fretland)

For modell 1 og 3 står me den drøftinga av fordelar og ulemper som ligg i høringsdokumentet. Eit argument for modell 1 er at sjølve den overordna modellen legg mest vekt på profesjonsaspektet og ei integrert tenking, og at det derfor kan vera argument for å ta ekstra omsyn til dei enkelte faga si utvikling i den delen av organiseringa som denne høyringa gjeld. Ei ulempe som ikkje er nemnd i utkastet, er at det kan vera vanskelegare å organisera fou-arbeid på tvers av dei ulike faga, slik modellen legg opp til. Men det kan vera lettare å organisera fou innanfor det enkelte faget med modell 1.

Dersom disiplinmodellen blir vald, må det etablerast ein klar modell for systematisk integrering, for Glu ikkje minst til profesjonsrettleiarrolla. Det kan vera viktig at institutta ikkje blir for små, då instituttleiarane må gå på dei same møta uavhengig av storleik. Det kan til dømes vurderast om Mat og helse kan gå saman med Samf og Krle for å danne eit større institutt.

Programråd/-utval vil vera særleg viktig i disiplinmodellen/ hybrid. Forskingsgrupper/faggrupper vil vere viktig i alle modellar.

SEKKK (Silje Valde Onsrud)

Tydeleg og forståeleg både for tilsette og studentar. Den tilsette vil høyre til ein hovud-stad.

I disiplinmodellen er det god kontakt mellom tilsette som jobbar med BLU, GLU, Master og ph.d., ein sikrar kunnskap om dei lange linjene frå barnehage til høgare utdanning. Fagmiljøa er jo ikkje reine fagmiljø, det er fagdidaktiske miljø, både i utdanning og i forskning. Modellen er oversiktleg, og hindrar ikkje tverrfagleg samarbeid. Forskingsgrupper kan etablerast på tvers av institutta, samtidig som forskaren har tydeleg fagdidaktisk identitet. Passe store institutt.

Fint at ein har eit eige program for Ph.D. Det gjer ph.d.-en til ei naturleg forlenging av utdanningsløpet.

Her kan du koma med innspel på HYBRID-modellen

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Det største problemet med denne modellen er at en ved å skille ut alle som arbeider med BLU i ett institutt, mister verdifull kompetanse ved de andre instituttene, og særlig vil dette gjelde for overgangen barnehage-skole. Mange ved avdelingen, s. f. e. ved samfunnsfagsseksjonen arbeider i dag innenfor begge utdanningene.

Det virker lite hensiktsmessig å skille ut en utdanning og organisere resten etter fag. Man vil på denne måten bryte opp fagmiljøene og miste fleksibilitet hva som angår de ulike ansattes innsatsmuligheter i de forskjellige utdanningene.

En organisering på denne måten vil ikke ivareta den samlede faglige styrken og minske fleksibiliteten for å bruke personalet best mulig. Erfaringer fra det enkelte program har utvekslings- og overføringsverdi, både mht innhold og metodikk, dette forsvinner med hybridmodellen.

En vil stå i fare for å få et uendelig byråkrati med interne transaksjoner for alle undervisnings- og forskningsoppgaver som bør bli utført på tvers av instituttene.

Ideen i dette forslaget virker å ligge i at BLU er organisert annerledes, etter kompetanseområder og derfor trenger en mer helhetlig «profesjonsfaglig organisering» og at dette vil styrke BLU-utdanningen. Dette er en feilslutning, Med denne hybridmodellen vil det kunne bli en hjerneflukt fra BLU over til GLU utdanningen og andel toppkompetanse (professorer) i utdanningen vil bli ytterligere svekket.

Et element som vil kunne svekke BLU – utdanningen med bakgrunn i hybridmodellen er at BLU – utdanningen har en dårligere finansiering enn GLU – utdanningene. Ved å skille BLU – utdanningene ut vil denne forskjellen kunne bli markant mer eksplisitt enn den er per i dag.

Kombinasjonen samfunnsfag, naturfag og KRLE kan sikkert fungere, selv om et institutt med RLE og samfunnsfag vil faglig være mer naturlig.

Vi har problemer med å forholde oss til de tall som blir lagt ved og mener at de ikke er korrekte.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Ingen innspill

KRLE, Stord (Olav Christian Ruus)

KRLE-seksjonen støtter ikke hybridmodellen. Vi kan ikke se at kompleksitet i organisering av undervisning BLU i sammenligning med de øvrige profesjonsutdanningene skulle tilsi at denne utdanningen skilles ut med en annen organisering. Vi kan heller ikke se at dette styrker FoU i BLU, heller tvert i mot. Modellen splitter opp fagmiljøer og det vil svekke FoU inn mot profesjonsutdanningene.

Matematikk, Stord (Tesfa Mengestie)

I denne modellen er det veldig uklære nesten strukturen etter instituttleder. På grunn av dette har det blitt vanskeligere for oss å ta stilling om modellen.

Det kan være også vanskelig å operere med BLU institutt med denne modellen

Pedagogikk GLU, Bergen (Siv Kristin Yndestad Borgen)

Dette er en modell som PED-GLU Bergen mener vil undergrave både faget pedagogikk, og utdanningsprogramma våre.

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

I forhold til det skisserte "Institutt for barnehagelærarkunnskap" opererer en her med fagpersoner som knapt finnes. De aller fleste som jobber i sektoren er utdannet innenfor sine respektive fag. Det er vanskelig å se for seg hva en BULL-lærer er, hva en KKK-lærer er osv. Fagene som er inne i kunnskapsområdene i barnehagelærerutdanningen er ikke låst og det hele kan bli veldig utflytende.

Vår opplevelse er at denne modellen ikke er forankret i virkeligheten. Videre er det høyst usikkert hvordan BLU utdanningen kommer til å utvikle seg de kommende årene. Det virker kortttenkt å lage en organisering som gjerne ikke er levedyktig på lengre sikt.

Denne modellen gir også svært ulik størrelse på de forskjellige instituttene. Det er ikke heldig.

Matematikk, Sogndal (Anne Norstein)

Hybridmodellen avviser vi som uaktuell.

Naturfag, Stord (Merete Sortland på vegne av Per Fadnes)

Støtter ikkje denne

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Er uinteressant fordi det må bli understrukturer og man mister dermed 'kontakten med fagene'!

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

Hybridmodellen er etter vår oppfatning konstruert. Det kan synes som om denne modellen er motivert av et politisk ønske om å synliggjøre barnehagelærerutdanningen spesielt.

Sammensetningen av fag ved de andre instituttene følger en annen logikk, og er dessuten så sammensatt at det vil tvinge seg fram ulike faglige seksjoner slik vi kjenner det i dag innad på instituttene.

Vi ser dessuten på modellen som lite fleksibel for små fagmiljøer som leverer undervisningstimer til flere utdanninger. Denne modellen er etter vår oppfatning uegnet.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Her finner jeg ikke faget Mat og helse, men faget må jo være der. Under Institutt for pedagogikk, idrett og helse finner jeg fagene; Kroppsøving (fag), pedagogikk (med PPU), Senter for mat, helse og fysisk aktivitet. Det er vel her Mat og helse skal inn? Her er Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet plassert som del av dette instituttet. Dette tror jeg neppe kan aksepteres. Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet er jo et landsdekkende kompetansesenter som må legges utenom høgskolen på Vestlandet sin undervisningsorganisering. Hybrid modellen støttes ikke.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Hybridmodellen: er ein modell som tek omsyn til barnehagelærerutdanninga sine behov, men er elles mykje lik disiplinmodellen. Leiargruppa har ikkje vurdert denne modellen.

RLE, Bergen (Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik)

Fordi vi er en liten seksjon vil vi ikke være komfortable med denne modellen. Vi er pt sterkt inne i BLU i form av SRLE, men ingen hos oss ønsker å bare ha sin faglige identitet knyttet kun til en utdanning. Vi er profesjonsutdannere alle sammen, men som fagpersoner har vi i tillegg ulike faglige spesialfelt som vi gjerne vil ivareta. Vi ser heller ikke den umiddelbare koplingen mellom naturfag, KRLE og samfunnsfag jf det vi skrev tidligere om humaniora. Skulle vi i denne modellen ha jobbet tett med andre fag ville det kanskje vært mer naturlig med et samarbeid med samfunnsfag og de estetiske fagene. Men vi ønsker ikke at et lite fagmiljø som KRLE skal splittes opp i disiplin på den ene

siden og en bestemt utdanning på den andre. En annen sak er at i et eget institutt for barnehagelærerkunnskap vil pedagogikk bli det suverent største faget, mens mange andre fag vil bli veldig små og kanskje ikke få så stor innflytelse på utformingen av den nye barnehagelærerutdanningen som vi vet kommer og i den strategiske tenkningen rundt hva det er viktig å prioritere innen FOU. I denne modellen er det veldig stor forskjell i instituttens størrelse og det mener vi er veldig uheldig og i fremtiden tror vi at det kan være utfordrende for lokaldemokratiet.

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Hybridmodellen har nokon av dei same styrkene som disiplinmodellen, samtidig som barnehagelærerutdanninga kan få dyrka sitt særpreg. Det verkar kanskje litt spesielt at berre ein profesjon får sitt eige institutt, men her bør ein kanskje leggja vekt på det dei meiner som arbeider i denne utdanninga i dag.

Estetiske fag, Sogndal (Lena Skjerdal)

Denne modellen er ikkje egna då det er tilsette som då vil vere plassert i både BLU og GLU, eller eventuelt berre i eit av institutta, samtidig som dei underviser på begge. Dette kan lett skape meirarbeid. Det er ikkje alle fag i BLU og GLU der undervisar berre er knytt til ein profesjon. Det er også slik at profesjonane BLU og GLU er organisert ulikt, der ein i GLU er organisert i fag, er ein i BLU organisert i kunnskapsgrupper, noko som også kan skape ei meir uoversiktleg organisering for den tilsette og for verda rundt. Institutta vil også her bli veldig store og vil krevje fleire understrukturar/ leiarnivå.

Pedagogikk BLU, Sogndal (Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark)

ok

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

Hybridmodellen ser vi ingen fordelar ved.

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Det er ikke ønskelig med denne modellen. Skepsis til at BLU skal trekkes ut i eget institutt. Fra sentralt hold, i kommunene og i oppvekstsektoren for øvrig, er det stort fokus på å se hele utdanningsløpet under ett (barns oppvekst i en større sammenheng). Utdanningene (BLU, GLU) bør i større grad samarbeide mer, lære av hverandre og bidra til å støtte opp under denne helhets tenkningen.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Dette er ikke en modell vi ønsker, men føres opp som alternativ 2 fordi vi blir bedt om et alternativ 2.

Forslag til forbedring vil være at det opprettes et institutt til for idrett, eller at det opprettes en Schools of sport.... Idrett eller Schools of kan da levere til de andre utdanningene.

Slik det står i dag blir fagmiljøene splittet og det vil bli % stillinger innen for f. eks fysisk fostring på enkelte campuser. Idrett er i dag et eget utdanningsløp/profesjon, og det gjemmes i denne modellen bort under pedagogikk. Vi mener idrett er sterk nok til å stå alene, (men kan gå i dialog med f. eks mat og helse hvis de skulle ønske det). Idrett har i dag betydelige samarbeidspartner i samfunnet rundt oss, og er allerede eksponert. Fagfeltet har FOU arbeid og samarbeid på nasjonalt og internasjonalt nivå, og mener vi har potensiale til å vokse og bli et viktig profileringsfelt for HVL også i fremtiden.

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

Vi ser modellen som lite aktuell for oss i HVL, selv om den har en spennende fagsammensetting. Modellen virker litt "rotete".

Noen av motforestillingene ser du under modell 1 og 3.

Barnehagemiljøet på Stord ønsker ikke et eget institutt for barnehagekunnskap/barnehagelærerutdanning. Det vil svekke noen av fagmiljøene (gjøre de mer sårbare) – og vanskelig å få til i praksis p.g.a arbeidsoppgavene for våre ansatte vil bli spredt på flere institutt.

Også uklart hvilken understruktur en vil få.

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

Ingen kommentarer enda enn at fagmiljøet ikke ønsker denne modellen.

Engelsk, Bergen (Kristian Rusten på vegne av Monika Bader)

Fra engelskseksjonens ståsted virker det ganske tilfeldig at matematikk settes sammen med språkfagene. Hvis hybridmodellen kombinerer disiplinmodellen med profesjonsmodellen, er det uklart for oss hvorfor man også gjør endringer innad i disiplinene -- da har man endret to variabler i stedet for en. Dette bør revurderes dersom denne modellen velges.

Studentråd, ALK (Jan Erik Kallevik Vatland)

Studentrådet har mangler kompetanse til å komme med innspill i dette spørsmålet.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Hybridmodellen:

Ingen kommentarer enda enn at fagmiljøet ikke ønsker denne modellen

Parat (May Britt Sandstå)

Hybridmodellen

Her er det BLU som blir i eget institutt, og de andre etter fag. Begrunnelsen er utdanningen sin organisering.

- Begrunnelsen med oppsplitting av fagmiljø på Stord/Sogndal er den samme som ved institutt etter utdanning(profesjonsmodell) – dette vil si at små miljø blir delt opp

- Vi får et organisasjonskart med to helt ulike prinsipp.

- Fordeler og ulemper i samme modell, instituttleder for BLU vil få andre arbeidsoppgaver og ansvarsområder enn instituttleder for faggruppe.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Splittelse mellom lærerutdanning og barnehagelærerutdanning kan vanskeliggjøre oppbygging av sterke fagmiljøer innenfor de ulike disiplinene.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Hybridmodellen:

Ingen kommentarer enda enn at fagmiljøet ikke ønsker denne modellen

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Denne modellen er færre institutt, noe som gjør at de vil bli av et større omfang. Men det er svært ulike størrelse på instituttene, fra 29 – 145. I denne modellen er det ikke skissert ass. Institutt leder, men hver av instituttlederne vil ha personalansvar for mellom 3 og 5 personer. Institutt for bhl-kunnskap vil ha både en instituttleder og en programansvarlig. Vi vil i denne modellen ha 18 personer på nivå fire.

I institutt for bhl-kunnskap vil man ha personer som er naturlig del av de 4 resterende institutt. Hvor gunstig er det med tanke på faglig utvikling? Fag- og forskningsgrupper er knyttet til alle instituttene og kan slik ivareta noe av det som vil kunne bli en utfordring ift kollega som nå vil være knyttet opp mot institutt for bhl-kunnskap og som også vil ha sin tilhørighet ift fagmiljø. Det er også flere av kollega som per i dag underviser på mer enn et program. Er det da programmet eller fagtilknytningen som vil være utslagsgivende for hvilket institutt man er ved. Denne modellen vil kunne stryke BLU. Men er det for tidlig? Vil vet et det i løpet av «korter» tid vil komme en ny rammeplan for BLU.

I denne modellen er senter for mat, helse og fysisk fostring eksplisitt uttalt under et av instituttene. Det virker rimelig, men hvor er de to andre sentrene. Det er først i aug. man i P3 vil begynne å se på senterstrukturen.

Det minste fakultet kan bli sårbare ift kompetanse til å gi utdanningsforløp fra Bachelor til master og inn i Ph.d grad.

I denne modellen er det klare linje ift programlederne. Det gir trygghet mellom programmene og instituttet.

Man har heller ikke i denne modellen avklart administrative støttefunksjoner til instituttene

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Hybridmodellen:

Ingen kommentarer anna enn at fagmiljøet ikkje ynskjer denne modellen

Ledergruppen, Bergen (Nina Grieg Viig)

Hybridmodellen:

Argumenter FOR:

- Fordel at BLU blir et eget institutt, da de har fagovergripende kunnskapsområder.
- Hybridmodellen kan løse en del utfordringene som utdanningen står overfor, spesielt i Bergen (prioritering av utdanningen, bemanning, osv).
- Denne modellen kan styrke barnehagelærerutdanningen og forskning.

Argumenter MOT:

- Vanskelig modell å forstå med ulike strukturer og lederroller i samme fakultet. Ellers ivaretar denne modellen et overlappende perspektiv som ikke disiplinmodellen viser.
- Det er ikke sikkert hybridmodellen er løsningen på bemanningsproblematikken (eks. Campus Bergen – vanskelig å bemanne BLU). Kan dette være mer et kulturelt problem enn et strukturelt problem?
- Det er en utfordring at mange underviser på både BLU og GLU. Hvor skal disse plasseres i modellen?
- Det er litt for stor forskjell på størrelsen på instituttene.

- Denne modellen er rotete, og det er merkelige fagsammensetninger. Det er et spørsmål om blu-utdanningen vil tjene på å være det eneste profesjonsinstituttet. Mange fagansatte vil nok foretrekke å ha sin tilhørighet i faginstittene, noe BLU vil tape på. Vi har nok av uklare strukturer i dag. Denne modellen vil kunne bidra til mer klarhet, både når det gjelder roller og strukturer.
- Det er ganske mange som jobber både innen BLU og GLU. Man kan risikere at folk velger vekk BLU og at det er vanskelig å rekruttere til BLU-instituttet.
- Et eget institutt for barnehagepedagogikk vil bli for lite i omfang og i gjennomslagskraft når det gjelder avgjørelser på fakultetsnivå.

Synspunkter om linjer og ledelsesstrukturer:

- Modellen legger opp til at programledelse skal ligge over instituttledelsen. Dette ser ut som en gjentakelse av den strukturen som AL har i dag, med programansvarlige over seksjonslederne. Dette er en modell som ikke fungerer og må ikke brukes om igjen. Med denne strukturen, som bærer med seg uklar maktfordeling mellom instituttleder, programansvarlig og ledere for 'fag- og forskningsgrupper', vil modellen kunne gjøre det veldig vanskelig å få til tydelig ledelse.
- Det er problematisk at ansvar for studiekvalitet, forskning og personalledelse ikke er samlet hos en leder(gruppe). Dette fører til at ingen ledere ser helheten eller disponerer over tilstrekkelige midler/verktøy til å gjøre noen av jobbene godt.

Generelle kommentarer/spørsmål til modellen:

- Skal ansvarlig for ph.d. være inkludert i "programansvarlige"?
- Angående forskning, gjelder de samme momentene som for disiplinmodellen.

Idrett, Sogndal (Frode Fretland)

Hybridmodellen slik den er presentert i dette utkastet er lite funksjonell og vil krevja store endringar dersom fakultetet fungera for alle utdanningane.

Kroppsøving, Stord (Trond Egil Arnesen)

Denne modellen trur me på kroppsøvingssesksjonen vil føra til uklare linjer med tilsette som jobbar på Inst. for Ped., idrett og helse, som jobbar i i GLUP 1--7 og 5-10 og som i tillegg må inn på institutt for BLU. Trur ikkje dette vert ein funksjonell modell korkje fagleg eller organisatorisk.

Avdelingsadministrasjon, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)

Avdelingsadministrasjonen ser denne modellen som uaktuell, dette fordi det i ein så stor organisasjon som dette fakultetet no blir må det ikkje leggest til grunn to ulike prinsipp for den faglige organiseringa. Dersom det er ynskelig seinare i prosessen, kan vi ettersende meir dekkande og utfyllande informasjon for denne ståstaden.

Avdelingsadministrasjonen forstod at det er eit behov frå BLU-miljøet om å samle utdanninga i eit institutt, men var skeptiske til ein slik hybrid som modellen foreslår. Det vart også sett spørsmålsteikn til inndelinga i disiplininstittuta.

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Denne står fram som uargumentert, dermed ugjenomtrent og difor uaktuell for oss.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

Ingen kommentarar anna enn at fagmiljøet ikkje ynskjer denne modellen

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Når det gjelder hybridmodellen er Mhfa foreslått inn i institutt for pedagogikk, idrett og helse. Mat og helse er ikke plassert i modellen i noen institutt, og barnehagelærerutdanningen er et eget institutt. Skulle en slik modell bli aktuell bør pedagogikk erstattes med mat og helse, blant annet for å unngå store forskjeller i instituttstørrelse (da dette vil bli det desidert største instituttet, og andre institutt vil bli svært små i forhold) og for å samle og styrke disse fagmiljøene av grunner omtalt under forbedring av disiplinmodellen (punkt 9). Dersom en slik instituttmodell skulle bli aktuell bør senteret plasseres på instituttnivå og ikke inn i instituttet for å legge best mulig til rette for senterets nasjonale rolle og oppgaver, og samarbeid på tvers av institutt, siden også barnehage er foreslått som et eget institutt.

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Mat & helse er ikkje med i nokre av dei foreslåtte institutta, og truleg er det berre ei forgløyming. I hybridmodellen vil mat & helse mest naturleg inngå i det skisserte Institutt for pedagogikk, idrett og helse. Men dette er altså ikkje ein modell vi går inn for.

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Denne modellen er seksjonen negativ til.

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Det kan hende at modellen kan styrke barnehagelærerutdanninga og –forskning, men det er litt for stor forskjell på instituttene. Dessuten er det ganske mange som jobber både innen BLU og GLU, og da kan man like mye risikere at folk velger vekk BLU og at det er vanskelig å rekruttere til BLU-institutt.

Skal ansvarlig for ph.d. være inkludert i «programansvarlige»?

Angående forskning, gjelder de samme momentene som for disiplinmodellen.

Navnet «Institutt for semiotiske fag» må unngås.

GLUP (Jan Olav Fretland)

Hybrid-modellen har ein fordel med at den tek omsyn til at barnehagelærerutdanninga er annleis organisert enn dei andre, men særleg samanstillinga 'semiotiske' fag verkar noko kunstig, og me tvilar på om denne samankoplinga av fag gjev nokon tydeleg meirverdi. For Glu er hybridmodellen ein alternativ disiplinmodell, men ei tilpassing for blu om denne utdanninga sjølv ønskjer eit eige institutt framfor disiplinmodell. Me ser ikkje gode grunnar til at hybridmodellen skal ha ei alternativ organisering av disiplininstitutta. Inndeling som er gjort i disiplinmodellen, verkar meir meningsfull enn i hybridmodellen.

SEKKK (Silje Valde Onsrud)

Denne modellen er forvirrende. Det er, som namnet seier, ein hybrid. Fagsamansetjing og namn på institutta gjer det ikkje enklare.

Her kan du koma med innspel på PROFESJONS-modellen

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Dette er også en modell med mange svakheter.

Utdanningene i grunnskolelærerutdanningen er organisert innenfor fagområde. Det vil si at en som underviser nødvendigvis arbeider mest sammen med de som underviser innenfor samme fag. Dette

bør dermed også ligge til grunn for organiseringa. Den såkalte profesjonsmodellen vil kunne føre til mye ekstra administrasjonsarbeid og innebærer et behov for mange koordineringsmøter.

GLU-instituttet vil bli gedigent og avstanden mellom ledelsen og de tilsette vil derfor bli alt for stor. En enhet på over 200 kan heller ikke fungere som et arbeids- og kollegafelleskap. Et slikt institutt vil også bli langt større enn det minste fakultetet ved HVL. Erfaringsoverføring og kobling mellom BLU og GLU og andre program som folkehelse blir vanskelig.

I framlegget blir det argumentert med at en profesjonsorganisering vil styrke profesjonsperspektivet, men det er på ingen måte gitt at dette vil skje. En organisering i et mega – institutt vil etter vår mening ha mindre muligheter for å styrke de ansattes identitet som lærerutdannere. Et så stort institutt vil gi liten grad av identitet, mindre klar oppfølging fra nærmeste ledelse og ikke minst en vanskeliggjøring av undervisning på tvers av utdanninger. Det er vanskelig å se for seg hvordan dette skal styrke profesjonsorienteringen i utdanningen. Det er derimot en fare for at en svekker det faglige ståstedet som de ansatte er helt avhengige av for å kunne gi en god utdanning. Dette er urovekkende i en tid hvor en skal styrke fagkompetansen i utdanningene våre.

Faren med denne modellen er at en vil bryte opp fagmiljøene og fordele de over de forskjellige profesjoner og derved svekke dem. Med tanke på Høgskulens universitetsambisjoner er fagmiljøene per dags dato ikke store nok. Da er det foruroligende å satse på en organisering som skal bygge den ned. En slik organisering vil også kreve store ressurser på et nivå 4.

[PPU, Bergen \(Gisle Heimly\)](#)

Inen innspill

[KRLE, Stord \(Olav Ruus\)](#)

KRLE-seksjonen støtter ikke profesjonsmodellen. Denne modellen splitter opp fagmiljøer, som er uheldig for FoU arbeid og profesjonsutvikling i fagmiljøene.

Et annet viktig motargument mot denne modellen er at mange ansatte både på Stord og i Sogndal underviser inn mot flere av profesjonsutdanninger, og må da forholde seg til flere institutt. Dette er en uheldig organisering for den enkelte ansatte.

[Matematikk, Stord \(Tefsa Mengestie\)](#)

Som den hybridmodell er det uklære nesten strukturen etter instituttleder med denne modellen og. På grunn av dette har det blitt vanskeligere for oss å ta stilling.

[Pedagogikk GLU, Bergen \(Siv Kristin Yndestad Borgen\)](#)

På en så stor institusjon som HVL er vil denne modellen kunne føre til et svært uoversiktlig organisasjonskart, der vi frykter at både utdanningsprogrammet og faget vil forsvinne.

[Kunst og håndverk, Bergen \(Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen\)](#)

I denne modellen blir fagmiljøene splittet. Dette er ikke heldig. Dette er særlig sårbart i små fag og fag med utfordringer knyttet til spesialrom. I en alternativ virkelighet med langt flere og adskilte spesialrom, stor tilgang til fagpersoner med spesialkompetanse innenfor BLU/GLU osv. kunne dette fungert, men det er ikke slik virkeligheten ser ut.

[Matematikk, Sogndal \(Anne Norstein\)](#)

Med denne modellen vert fagpersonalet tettare på utdanningane. Vi får ei meir heilskapleg tenking rundt utdanninga. Eit mål for HVL er å bli eit profesjonsuniversitet. Då er det naturleg med profesjonsmodellen. Det er og ein stor fordel å korta ned med eitt organisasjonsledd.

Naturfag, Stord (Merete Sortland på vegne av Per Fadnes)

Me støttar denne visst fagmiljøa ikkje blir splitta.

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Er uinteressant da denne lett krever understrukturer som vanskeliggjør kontakten mellom ledelse og undervisere i de forskjellige fagene.

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

En profesjonsmodell bygger på en god idé, men er som hybridmodellen bare delvis profesjonsforankret. BLU og GLU ja, men instituttet med PPU, årsstudier, idrett, kultur og tolkning har i beste fall en varierende profesjonstilknytning og er på mange måter også en hybrid.

Denne modellen innebærer store institutter. Her vil det raskt bli behov for understrukturer og dermed nye ledernivåer. Som hybridmodellen er også denne modellen lite fleksibel og vil ramme fagmiljøer som leverer timer til flere utdanninger.

I et studentperspektiv vil derimot modellen ha flere fordeler. Vi tror likevel at disse kan bygges inn i modell 1 ved å kombinere det beste fra fag- og profesjonstenkningen.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Her er GLU plassert som et egent institutt. det kan ha en fordel, da det er slik jeg har jobbet til nå. Ulempen er jobbing på tvers av for eksempel GLU, BLU. Jeg vet ikke om denne modellen vil oppmuntre til mer samarbeid innen eget fagfelt.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Profesjonsmodellen: er ein modell som tek utgangspunkt i utdanningane og har ein tydeleg profesjonstilknytning med eitt institutt for BLU og eitt institutt for GLU. Det tredje instituttet er ein blanding av «resten». Fordelen med denne modellen er at instituttleiarane har direkte styring på sine utdanningar i sitt institutt. I profesjonsmodellen har alle institutt eigne studentar, og det er tydeleg for studenten kva for institutt han/ho høyrer til.

RLE, Bergen (Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik)

Denne modellen mener vi blir for radikal. I en tid med store endringer på mange nivå i utgangspunktet tror vi at denne modellen blir for kaotisk. Den vil også føre til en oppsplitting av de små fagene som ikke er gunstig. Vi ser heller ikke tydelig hvilke fordeler en slik struktur vil skape for fremtidig FOU. Og hva menes med fag- og forskningsgrupper. Skal det likevel være egne faggrupper?

Avdelingsadministrasjon, Sogndal (Kirsti Møller Bruland)

* Krever stedlig leder på alle nivå.

* Redd for at fagmiljøa blir mindre og svakere

* Kan lettere bli praksisnær i forhold til forskning

* PROFESJONS-modellen vs DISIPLIN-modellen -> Viktig hva vi signaliserer ang jobben vi skal gjøre og hvordan vi skal gjøre denne jobben.

* Nye masterutdanningen på GLU, må legges til grunn for hvordan man tenker i forhold til samarbeid, praksisnært, tverrfaglig ol.

* Enklere å ha fokus på didaktiske helheten om man sitter profesjonsvis

* Profesjonsgruppe (ser helheten) + faggruppe (jobber med faget) -> bedre for studentene

* Studenten er på fakultetet

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Profesjonsmodellen kan vera ein styrke for dei store profesjonane då dei får reindyrka identiteten til dei yrkesutøvarane dei utdannar. Samtidig blir fagmiljø delt opp, og institutta blir ganske store og upersonlege. For dei SMÅ profesjonane og faga blir situasjonen like uheldig som han er i dag - dei blir organisert i eit institutt for "resten" av faga som ikkje nødvendigvis har noko meir til felles enn at dei er små.

Estetiske fag, Sogndal (Lena Skjerdal)

Denne modellen er ikkje så god då BLU er trekt ut som eige institutt noko som kan gjere det tungvint for tilsette som jobbar både på BLU og GLU. Vil då desse tilsette vere plassert 50% i faginstitutt og 50% i BLU institutt? Dette vil i realiteten gi desse meirarbeid då dei skal vere delaktig og oppdatert innan to institutt!

Intensjonen er å ivareta både fag og profesjonsperspektivet. Vi trur at ein disiplinmodell og kan gjere det. Sjå kommentarar under disiplinmodellen.

Pedagogikk BLU, Sogndal (Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark)

Denne er også bra, men veldig stor - 145 tilsette

Ulempen med denne modellen er at de små fagmiljøene blir veldig små

Pedagogikk GLU, Sogndal (Marit Irene Uglum)

Faggruppa i pedagogikk støttar i utgangspunktet profesjonsmodellen med tanke på samkøyring, koordinering og at lærarutdanninga er ei profesjonsutdanning.

Ei viktig justering i modellen er at PPU må inn under GLU instituttet. PPU utdannar, likeins som GLU, studentar til å meister lærarrolla innan dei same rammevilkåra og lovverk. Faglærer jobbar på tvers av GLU og PPU, noko som styrkar samkøyring og samarbeid på campusen. Det styrkar truleg og kvaliteten i utdanningane.

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

Med utgangspunkt i prinsippa for organiseringa av institutt ved HVL ser vi profesjonsmodellen som den beste. I ein slik modell blir profesjonsprofilen tydeleg. Vi ser det som viktig å gjere profesjonsprofilen tydeleg fordi:

- Studentane som tek utdanningar oss hos, skal utføre ein profesjon. Studentane gir tilbakemelding om at dei er meir opptekne av korleis kunnskap i dei ulike faga skal brukast for å vidareutvikle og utføre samfunnsopdraget som ligg til profesjonen, enn å utvikle ferdigheiter i fag, for å vidareutvikle faget. Vi meiner at profesjonsmodellen gjer det lettare for studentane og lærarane deira, å sjå fagkunnskapen gjennom profesjons-«briller».
- Denne modellen styrker oss på vegen til å bli eit profesjonsuniversitet som eit alternativ til dei tradisjonelle universiteta.
- Modellen byggjer på det vi er best på både når det gjeld utdanning og forskning – Høgskulen på Vestlandet har lange og anerkjente tradisjonar på å utdanne profesjonsutøvarar i regionane rundt dei ulike campus. Forsking i høgskulesystemet blir ofte rekna som samfunnsnyttig. Det kan kanskje forklarast med at vi heile tida har kontakt med utøving av dei ulike profesjonane gjennom utdanningane våre. Dette særtrekket kan vi i større grad ta vare på og vidareutvikle i ei profesjonsorganisering.
- Tverrfaglege tilnærmingar både i undervising og forskning kan lettare bli styrka.

- Felles fokus på profesjon kan kanskje hjelpe til å motverke opplevde dikotomiar mellom undervisning og forskning.
- Instituttleiari får ei samarbeidsgruppegruppe der mellom anna praksis og internasjonalisering på profesjonsnivå kan bli ivaretatt. Både praksis og internasjonalisering er områder som høgskulen treng å styrkast på.
- Vi kan tilsetje nye fagpersoner der det er avklart kva profesjon ein hovudsakleg skal arbeide i. Dermed legg ein til rette for betre kontinuitet for studentane, og for betre vilkår for å vidareutvikling emna i dei ulike utdanningane.
- I ein disiplinmodell vil det krevjast programutval som samkøyrer faga i dei ulike utdanningane. I profesjonsmodellen vil arbeidet med å administrere samkøyring av fag til utdanning, bli redusert.
- Kanskje ein kan vurdere om det er mogeleg å organisere (fire?) meir jamnstore institutt?

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Et mindretall ønsker denne modellen. Det er i hovedsak ut fra at profesjonsprofilen blir tydelig. Profesjonsmodellen ivaretar fokuset på at studentene skal inn i en profesjon og utøve et flerfaglig og sammensatt samfunnsoppdrag. Den er den beste med tanke på å styrke HVL på veien mot å bli et profesjonsuniversitet og bli et godt alternativ til de tradisjonelle universitetene. Det er viktig at utdanningene er profesjonsorienterte. Det forutsetter imidlertid at fagmiljø får til og beholder et tett samarbeid. Tverrfaglige tilnærminger både i undervisning og forskning kan lettere styrkes. Felles fokus på profesjon kan kanskje hjelpe til å motvirke opplevde dikotomier mellom undervisning og forskning. Instituttleder får en samarbeidsgruppe der blant annet praksis og internasjonalisering på profesjonsnivå kan bli ivaretatt. Både praksis og internasjonalisering er områder som høgskolen trenger å bli bedre på. I denne modellen kan en ansette nye fagpersoner der det er avklart hvilken profesjon en hovedsakelig skal arbeide i. Dermed legger en bedre til rette for bedre kontinuitet for studentene, og for bedre vilkår for å videreutvikling i de ulike emnene i utdanningene. Modellen vil bedre sikre tverrfaglighet og helhet i utdanningene.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Modellen ønskes ikke da den splitter opp fagmiljøene. For enkelte campuser blir det svært små enheter, noe som ikke styrker verken fagmiljøet eller FOU. Modellen løser ikke utfordringene med personalledelse (ca 20 ansatte pr personalleder), noe som innebærer en rekke flere ledere og enda større avstand til instituttleder. Modellen innebærer også at instituttleder m assistenter har lite innsikt i de ulike fagmiljøene de skal lede. Det blir videre 2 "naturlige" profesjonsinstitutt, mens "røkla" stues inn i et tredje. Faller man ned på en slik modell ber vi om at idrett blir en Schools of.....

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

Det var noe uenighet om denne modellen i seksjonen. Styrken ved modellen er at den har profesjonsutdanningene i fokus. Utfordringen med modellen er at vi også gir tilbud i fag på bachelornivå som ikke direkte hører til PPU, GLU eller BLU.

Selv om pedagogikk er en stor seksjon ser vi utfordringen med å styrke de ulike fagmiljøene med en slik modell.

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

- Profesjonsmodellen vil kunne reversera eit allereie oppstarta samarbeid mellom fagseksjonar på tvers av campus og kan føra til at nye fagfeller mister kontakt
- Profesjonsmodellen kan gjera samarbeid mellom GLU og årsstudium vanskeleg

- Profesjonsmodellen vil kunne låsa fagtilsette sin spisskompetanse til det utdanningsprogrammet dei vert tilsett ved, sjølv om det er behov for denne spisskompetansen på fleire utdanningar.

Studentråd, ALK (Jan Erik Kallevik Vatland)

Studentrådet har mangler kompetanse til å komme med innspill i dette spørsmålet.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Profesjonsmodellen:

- Profesjonsmodellen vil kunne reversera eit allereie oppstarta samarbeid mellom fagseksjonar på tvers av campus og kan føra til at nye fagfeller mister kontakt
- Profesjonsmodellen kan gjera samarbeid mellom GLU og årsstudium vanskeleg
- Profesjonsmodellen vil kunne låsa fagtilsette sin spisskompetanse til det utdanningsprogrammet dei vert tilsett ved, sjølv om det er behov for denne spisskompetansen på fleire utdanningar.

Parat (May Britt Sandstå)

Profesjonsmodell:

- Vil dele opp fagmiljø på Stord og i Sogndal i veldig små og lite robuste enheter. Mange har allerede delte stillinger mellom utdanningar.
- Fordelen blir at instituttleder blir leder både for utdanning og ansatte – både utvikling og drift av utdanningen i samme rolle.
- Studentene får tydelig tilhørighet.
- Ansatte får tilhørighet til utdanningene
- Tydelige linjer – instituttleder rapporterer kun til dekan, ikke til både dekan og til leder for utdanning.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Splittelse mellom lærerutdanning og barnehagelærerutdanning kan vanskeliggjøre oppbygging av sterke fagmiljøer innanfor de ulike disiplinene, og faglig tilhørighet blir ikke godt ivaretatt for de ansatte. Modellen kan være bra for helhetstenkning og tverrfaglighet.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Profesjonsmodellen:

- Profesjonsmodellen vil kunne reversera eit allereie oppstarta samarbeid mellom fagseksjonar på tvers av campus og kan føra til at nye fagfeller mister kontakt
- Profesjonsmodellen kan gjera samarbeid mellom GLU og årsstudium vanskeleg
- Profesjonsmodellen vil kunne låsa fagtilsette sin spisskompetanse til det utdanningsprogrammet dei vert tilsett ved, sjølv om det er behov for denne spisskompetansen på fleire utdanningar.

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Denne modellen har 3 store fakultet, men det er ulik størrelse. Det minste har 90 tilsatte, mens det største har over 200 (langt større enn det minste fakultetet). Det er en modell som tar utgangspunkt i program, men her har man også skissert noen av de administrerte tjenestene. Her har man forskuter administrative tjeneste. Noen av disse har alt i høringar signalisert at de ønsker å være sentralisert for ha muligheter til synergi og mer funksjonell saksbehandling.

Hvem fagmiljø ser hører under her er ikke skissert annet en ift antall personer. Vi også i denne modellen oppleve at kollega vil underviser på flere av programmene. Hvor mye tettere man er på utdanningen sammenliknet med hybrid er noe uklart for FF.

Men man vil være tilsatt ved et institutt. Det vil være tre ass. Institutt leder på nivå med instituttleder og ca 15 på nivå 4.

Alle fakultetene vil ha kompetanse til å gi utdanningsforløp fra Becher til master og inn i Ph.d grad.

[Kunst og handverk, Stord \(Kjetil Sømoe\)](#)

Profesjonsmodellen:

- Profesjonsmodellen vil kunne reversera eit allereie oppstarta samarbeid mellom fagseksjonar på tvers av campus og kan føra til at nye fagfeller mister kontakt
- Profesjonsmodellen kan gjera samarbeid mellom GLU og årsstudium vanskeleg
- Profesjonsmodellen vil kunne låsa fagtilsette sin spisskompetanse til det utdanningsprogrammet dei vert tilsett ved, sjølv om det er behov for denne spisskompetansen på fleire utdanningar.

NB! Profesjonsmodellen sperrer for utvikling av fagmastere i mange (alle?) fag (noe som vil være katastrofalt for vår konkurranseevne) med mindre all fagkompetanse trekkes ut av Blu og samles på GLU.

[Ledergruppen, Bergen \(Nina Grieg Viig\)](#)

Profesjonsmodellen:

Argumenter FOR:

- Omorganisering av en stor høgskole med ambisjoner om å bli profesjonsuniversitet, er en krevende prosess. Det er derfor sentralt at det vi er best på, og bruker mest ressurser på (profesjonsutdanninger) blir ivaretatt, videreutviklet og synlig også gjennom organiseringsstrukturer.
- Strategiske satsinger innen ett utdanningsprogram er lettere å få til i denne modellen
- Enklere kobling til KDs finansieringsmodell (kategorier). Budsjettering/økonomioppfølging og ressurstildeling er lettere innenfor profesjonsmodellen.
- Modellen er mer lik instituttstrukturen ved de andre fakultetene og dermed lettere forståelig for andre enheter ved høgskolen
- Vil styrke profesjonsforståelsen. Med rekruttering utelukkende i førstestillinger har de tilsette primært spisskompetanse innen sitt fagområde, og mindre kunnskap om profesjonen en utdanner for. Modellen vil betre ivareta koblingen mellom akademisk, vitenskapelig kompetanse og profesjonsbasert kunnskap.
- I denne modellen vil fagorienteringen kunne bli ivaretatt under forskningen og gjennom evo. Det vil være mulig å få ett helhetlig perspektiv på programmet, og studentene vil bli best ivaretatt her.
- Resultat fra studentbarometeret viser at studentene på Sogndal er mest fornøyde i landet, og Sogndal har profesjonsinstituttmodell i dag – en sammenheng???

Argumenter MOT:

- Utfordring å ivareta de mindre utdanningsprogrammene.
- På et overordnet nivå, hevdes det at denne modellen vil best legge til rette for å bli et profesjonsuniversitet. Det er imidlertid ikke klart hvordan den ene eller den andre

organiseringen av institutter kan gjøre det direkte. Det som er avgjørende for dette spørsmålet er om fakultetet kan levere på de områder som kreves: forskning, kompetansefordeling, PhD-produksjon, mm. Flere modeller kan legge til rette for det, og det er ingen nødvendig sammenheng mellom denne modellen og det overordnede målet. Dette poenget fremheves også som en konklusjon i den eksterne vurderingen av den faglige understrukturen levert av NIFU.

- En stor utfordring med modellen er at instituttene er veldig store, spesielt BLU- og GLU-instituttene. Fra et fakultetsperspektiv er det uheldig at to institutter dominerer så tydelig. Det er også andre utfordringer knyttet til institutt nr. 3, som ikke er et profesjonsinstitutt, men flere samlet til ett. Hvordan tenker man seg ledelse av dette instituttet når det er flere profesjoner samlet? Hva er poenget med å samle f.eks. PPU og Tegnspråk og tolking? Hvilke gevinster vil dette ha for utvikling av disse profesjonsutdanningene?

Synspunkter om linjer og ledelsesstrukturer:

- Fra et ledesperspektiv, er det mye uferdig i modellen. Forholdet mellom instituttleder, assisterende instituttleder, og ledere for fag- og forskergrupper er ikke avklart. Hvem skal ha ansvar for hva, og hvordan blir linjene oppover og nedover? I teksten til modellen omtales 'assisterende fakultetsleiarar' som skal inn i instituttledelsen. Hva betyr dette? Dette fremstår som en forkludring av linjen, og det er ikke riktig at en leder skal fungere på to nivå samtidig.
- Fra et personalledersperspektiv er det to store utfordringer med modellen: 1) innplassering av tilsatte som underviser på flere utdanninger 2) det faktum at det store flertall av tilsatte ikke ønsker en modell av denne typen.
- Det vil muligens bli enklere å lede utdanningene/programmene med en slik struktur. Det er en fordel at samme ledere leder studier og personal. Da har man flere styringsverktøy og kan få til mer.

Generelle kommentarer/spørsmål til modellen:

- Institutt for GLU kan med fordel deles i to, Institutt for GLU 1-7 og GLU 5-10.
- Disse ble veldig store og krever understrukturer som sikkert vil likne en av de andre modellene. Det er kanskje greit? Folk vil trenge mindre grupper de føler tilhørighet til.
- Det må sørges for at det er enkelt at personer også server andre institutter enn det de hører hjemme i. Kanskje det kan

[Idrettsinstituttet, Sogndal \(Frode Fretland\)](#)

Profesjonsmodellen er den modellen som kanskje i størst grad tek i vare prinsippa om at studenten skal vera i sentrum og at det skal vera store institutt. Her vil instituttleiarane få vesentlig betre muligheit til å styre dei store utdanningane. Men om denne modellen skal passe til alle, må instituttstrukturen i denne modellen justerast noko. GLU og BLU er dei sentrale institutta. Det tredje instituttet er ein blanding av «resten», og det er ikkje lett å sjå kva profesjonsretning som er samla under PPU og årsstudiar eller Idrett, kultur og tolking.

[Kroppsøving, Stord \(Trond Egil Arnesen\)](#)

Kroppsøvingssesjonen ynskjer ikkje ein profesjonsmodell då me trur det vert vanskeleg å få utnytta ressursane våre godt på tverrs av institutta. Me ynskjer ikkje å spreia fagfolka på ulike institutt. Ei slik organisering vil og redusera sjansen for å få utnytta fagmiljøa på tverrs av campusane.

Avdelingsadministrasjonen, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)

Avdelingsadministrasjonen meinte at denne modellen i størst grad tok utdanningane og heilskapen for studentane på alvor. Ein betre leiingsstruktur med instituttleiing som også er utdanningsleiing vil truleg sørge for betre utdanningar. Modellen har sine svakheiter i at ein del av fagmiljøa vil oppleve å vere delte.

Profesjonsprinsippet er det leiande prinsippet for organisering av tilsette i profesjonsutdanningar og vil sannsynlegvis også bli det for dei andre fakulteta ved HVL. Dette er prinsipp for dagens organisering ved dei to andre, og her har diskusjonen gått rundt kva utdanningar som skal inngå i institutta, størrelse og kor mange ikkje overgang til disiplinmodell.

Profesjonsmodellen har ein betre balanse dersom ein ser på utdanningane, der fagtilsette, administrasjon og studentar høyrer til dei same institutta. Denne modellen gir grunnlag for å identifisere seg med utdanningane ein arbeider i eller studerer ved. Å samle utdanningsleiing og faglig leiing i instituttet meiner vi kan gje god og tydeleg leiing av programma og lettare å støtte opp under strategiske satsingar innan utdanningsområda.

Tilhøyrsløp er viktig i ein organisasjon, og når denne blir knytt til utdanningsløpet vil vi legg til grunn at ein på ein betre måte kan vere tettare på studentane sine studieløp, få betre informasjonsflyt imellom faga og mindre behov for koordinering. Krav til gjennomstrøyming og utfordringane med fråfall krev at ein må ta grep, spesielt når så mange studentar no får forlengte studieløp blir det viktig å få studentane til å lykkas.

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Fagpersonalet vert her tettare på utdanningane, og modellen framstår såleis meir heilskapleg. Eit mål for HVL er å bli eit profesjonsuniversitet, og det gjer denne modellen rimeleg. Det er og ein stor fordel å korte ned med eitt organisasjonsledd.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

- Profesjonsmodellen vil kunne reversera eit allereie oppstarta samarbeid mellom fagseksjonar på tvers av campus og kan føra til at nye fagfeller mister kontakt
- Profesjonsmodellen kan gjera samarbeid mellom GLU og årsstudium vanskeleg
- Profesjonsmodellen vil kunne låsa fagtilsette sin spisskompetanse til det utdanningsprogrammet dei vert tilsett ved, sjølv om det er behov for denne spisskompetansen på fleire utdanningar.

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Når det gjelder profesjonsmodellen som er framstilt i forslaget, så er ikke Mhfa blitt plassert, hverken på fakultetsnivå, instituttnivå eller under institutt. Et fakultet med profesjonsinstitutt kunne vært egnet for senterets arbeid inn mot både profesjonsutdanningene for barnehage (mat og måltid og fysisk aktivitet) og skole (fagene mat og helse og kroppsøving). Dersom en slik instituttmodell skulle bli aktuell, bør senteret plasseres på instituttnivå av tidligere nevnte grunner og for å legge best mulig til rette for samarbeid på tvers av institutt (barnehagelærerutdanning, grunnskolelærerutdanning og idrett som er plassert i eget institutt).

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Som nemnt innleiingsvis har vi ingen tilsette som har heile undervisningsdelen av stillinga si knytt til berre eitt av profesjonsfeltene, så for oss vil det vere uråd med ei oppdeling etter dette prinsippet. Med 7 tilsette seier det seg sjølv at vi må vere samla i ei og same eining.

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Mange i seksjonen er positiv til denne modellen og ser at denne vil kunne være god i forhold til å styrke profesjon (kanskje spesielt viktig på BLU).

Seksjonen har likevel noen innsigelser, og er bare positiv hvis vi kan fungere som en seksjon/faggruppe også i fortsettelsen.

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Disse ble veldig store og krever understrukturer. Folk vil trenge mindre grupper de føler tilhørighet til. Dette vil gjelde både ansatte og studenter.

Det må sørges for at det er enkelt at personer også server andre institutter enn det de hører hjemme i. En ulempe er at fag kan bli splittet opp.

Forskning: se de andre.

Kanskje det kan være et forskningssenter for hvert institutt? I tillegg til tverrfaglige og tverrsektorielle.

GLUP (Jan Olav Fretland)

Profesjonsmodellen er den som best samsvarer med heile intensjonen i den nye grunnskulelærerutdanninga. For Glu passar den godt med modellen for profesjonsrettleiar som bindeledd for studentane, mellom fag, og mellom fag og praksisfelt/skuleeigar. Profesjonsmodellen har den fordel at studentane tilhører eitt institutt. Ein annan styrke er at dekanen kan forholde seg til ei lita og ei større leiargruppe.

For grunnskulelærerutdanningane er det grunnleggjande viktig at den modellen som blir vald, balanserer mellom respekt for og rom for dei ulike faga på den eine sida og omsynet til ei integrert utdanning på den andre. Ut frå det må det også organisatorisk sikrast tette, etablerte band mellom pedagogikk-faget og dei andre faga i utdanningane.

Dersom profesjonsmodellen blir vald, må dei nye felles faggruppene få ei definert organisering og definerte funksjonar i den nye modellen. Det er på langt nær avklara kva område desse faggruppene skal planleggja saman, og kvar dei campusvise seksjonane vel å ha ei lokal profilering.

SEKKK (Silje Valde Onsrud)

Institutta er svært store, dei vil krevje understrukturar. Det er ein styrke at tilsette arbeider på tvers av utdanningane, med denne modellen blir det uoversiktleg. Fagmiljøa blir splitta opp. Det tredje instituttet – PPU og årsstudiar, og Idrett, kultur og tolking framstår som ein merkeleg rest-kategori. Kunstfaga, som også er retta mot kulturfeltet, blir borte i BLU el GLU.

Her kan du ta stilling til kva modell som er den beste for fakultetet.

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Seksjon for samfunnsfag, Campus Bergen ønsker en modellen der alle instituttene er organisert i fag der samfunnsfag og (K)RLE er organisert i et felles institutt. Det vil si modell 1. Disiplinmodellen.

Denne organiseringen mener vi er klart best for fakultetet.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Se kommentarer under disiplinmodell.

KRLE, Stord (Olav Ruus)

KRLE-seksjonen mener helt klart at disiplinmodellen er den beste modellen for fakultetsorganiseringen for å skape et helhetlig fag- og profesjonsmiljø i HVL samlet sett.

Erfaringsmessig skapes kvalitet i utdanning gjennom engasjert faglig samarbeid. Dette skjer best ved å samle fagmiljøene. Fagansatte finner sammen når fagansatte finner interessante faglige sider å samarbeide om. Dette skjer best ved å legge organisatorisk til rette for at fagmiljøer samles. Vi mener at disiplinorganisering vil være den beste modellen for en delingskultur for å nå følgende viktige mål i fusjonsplattformen:

- utvikle sterke og dynamiske forskingsmiljø på tvers av nærregionar, fag og profesjonar
- deling som drivkraft, ideal og metode

Matematikk, Stord (Tefsa Mengestie)

Disiplinmodell er den beste!

Pedagogikk GLU, Bergen (Siv Kristin Yndestad Borgen)

Vi er veldig bestemt på at Disiplinmodellen er den som vil kunne fungere best, både for faget pedagogikk, og for å ivareta utdanningsprogrammet og forskninga vår.

Vi er i tillegg veldig bestemt i oppfatninga av at fakultetet ikkje bør ha eit navn der vi fremmer noen fag, men kalle det kort og godt; Fakultet for lærarutdanningane. Dette har vi sendt innspel på tidligere.

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

Disiplinmodellen

Matematikk, Sogndal (Anne Norstein)

Profesjonsmodellen. Med denne modellen vert fagpersonalet tettare på utdanningane. Vi får ei meir heilskapleg tenking rundt utdanninga. Eit mål for HVL er å bli eit profesjonsuniversitet. Då er det naturleg med profesjonsmodellen. Det er og ein stor fordel å korta ned med eitt organisasjonsledd.

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Modell 1, Disiplinmodellen !

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

Vi ser på modell 1. disiplinmodellen som den beste av de tre.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Jeg foretrekker Disiplinmodellen under forutsetning at Mat og helse blir plassert under Institutt for idrett og helse.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Leiargruppa vurderer at Profesjonsmodellen er den modellen som vil ivareta «avdeling for lærarutdanning og idrett» sine interesser på best måte. Vi vurderer at ein profesjonsmodell vil styrke utdanningane og ha studenten i fokus.

RLE, Bergen (Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik)

Vi mener disiplinmodellen er den beste, hvis det blir større og færre institutter.

Avdelingsadministrasjon, Sogndal (Kirsti Møller Bruland)

* Målet må være PROFESJONS-modellen i forhold til Stortingsmelding 16 Kvalitetsmeldingen

* Målet er å lage gode lærere og skape helhet for studenten. Jobber man tverrfaglig, så kan faget få en ny dimensjon.

* Målet er å bli et profesjonsuniversitet og da blir det rart å gå for DISIPLIN-modellen.

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Disiplinmodellen er truleg den beste for tilsette og studentar. Nå som lærarutdanninga blir ei masterutdanning vil også studentane meir høyra til og ha identitet til eit fagmiljø. Me har inntrykk av at dei aller fleste av dei tilsette ynskjer ein disiplinmodell, og det meiner me bør vega tungt når avgjerda skal takast.

Estetiske fag, Sogndal (Lena Skjerdal)

Disiplinmodellen.

Pedagogikk BLU, Sogndal (Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark)

Tre av seksjonens medlemmer synes disiplinmodellen er best. En liker profesjonsmodellen best og en hybrid.

Matematikk, Bergen (Johan Lie)

Innspill på modellene som er presentert.

Vi har i seksjonen hatt en bred diskusjon om de tre modellene og har kommet til at seksjonen ønsker en disiplinmodell. Uansett modell vil det være utfordringer knyttet til plassering på tre ulike geografiske steder. En modell med et profesjonsinstitutt eller en hybridmodell vil ha vesentlige mangler i forhold til en disiplinmodell slik vi ser det. For eksempel vil en oppdeling i profesjonsinstitutt svekke forskningen innad i seksjonen og videreutvikling av matematikk innad i BLU og GLU. Per i dag er vi 7 ansatte som arbeider i BLU men bare 1 på fulltid. Tidligere har ingen hatt fulltidsstilling på BLU. Spesielt matematikk i BLU vil komme dårlig ut ved et profesjonsinstitutt. I Oslo har profesjonsinndeling ført til at matematikkmiljøet i BLU er lite og sårbart.

Hvilken modell er den beste for fakultetet?

Seksjonen er blitt enige om at det er disiplinmodellen som er det klart beste alternativet til fakultetsstruktur:

Vi ønsker å beholde vår identitet som matematikdidaktikere, både faglig og kulturelt. Den faglige delen ligger i vår utdanning som ikke nødvendigvis er delt mellom for eksempel barnehage og grunnskole. Faglig og forskningsmessig er matematikk og matematikdidaktisk forskning vår bakgrunn, vårt undervisnings- og forskningsfelt og det felt hvorfra vi rekrutterer nye kolleger. Det er også et disiplinbasert miljø som best vil kunne støtte ansattes karriere og forskningsmessige utvikling. Vi vil i større grad kunne tenke faglig helhetlig og favne både barnehage og skole og være fleksible i forhold til bruk av faglige og økonomiske ressurser.

Overgangen barnehage – skole skal vektlegges i BLU og GLU 1-7 og det skal opprettes en egen master i begynneropplæring. Det er da helt nødvendig å samarbeide om undervisning og forskning knyttet til overgangen barnehage-skole i matematikk. Internasjonalt snakker man om forskning relatert til «early childhood» som er aldersgruppen 0- 8 år, noe som favner både BLU og GLU. Et skille mellom BLU og GLU vil derfor være svært uheldig.

Matematikkseksjonen ved HVL, campus Bergen har etablerte forskergrupper blant annet (Barns matematikk - The mathematics of young children og Critical perspectives on mathematics education). Disse forskergruppene går på tvers i vår undervisning og forskning i alle nivåer og på alle

utdanninger. En eventuell oppdeling vil svekke forskergruppene arbeid. Vi har professorkompetanse som favner hele utdanningsløpet og som ikke er delt mellom profesjonsutdanningene. En disiplinmodell vil være en forskningsforankret modell.

Naturfag og Mat & helse kan blir gode samarbeidspartnere. Vi har kultur for samarbeid med flere fag og det ønsker vi å føre videre i disiplinmodellen.

Pedagogikk GLU, Sogndal (Marit Irene Uglum)

Faggruppa i pedagogikk støtter i utgangspunktet profesjonsmodellen med tanke på samkøying, koordinering og at lærarutdanninga er ei profesjonsutdanning

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

Profesjonsmodellen, grunngjeving er lagt inn i kommentarboksen tilhøyrande modellen.

Norsk, Stord (Hannah Belsvik Hansen)

Norskseksjonen ved Campus HVL ønskjer disiplinmodellen. Me har ein liten campus med små fagmiljø, og me treng å vera fleksible og kunne undervise på ulike utdanningar for å behalda eit sterkt fagmiljø. Me bør sjå mot HSN som også har fleire campus, med andre ord ei organisering som liknar på vår, og me må bør ikkje sjå til HiOA som har ei heilt anna organisering. Det er t.d. ikkje rom til å ha ei heil stilling i norsk knytt berre til BLU ved Campus Stord, derfor meiner me at dei modellane som har BLU som eige institutt vil gjera det komplisert å få arbeidsplanane til å gå opp. Me ser på argumenta om at faginstittutt «gir dårlegare heilskaptenking» som eit lite haldbart og dårleg begrunna argument. Kva haldepunkt har ein for å seia dette?

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Disiplinmodellen er den som helt klart er ønskelig.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Vi ønsker disiplinmodell. Se tidligere argumentasjon

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

I pedseksjonen (27 personer) er flertallet for Modell 1: disiplin-modellen. 2 stemmer for profesjonsinstittutt-modellen.

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

Disiplinmodellen

Engelsk, Bergen (Kristian Rusten på vegne av Monika Bader)

Engelskseksjonen ved HVL-Bergen mener at disiplinmodellen (seksjon 2.1 i høringsbrevet) er den beste for fakultetet.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Disiplinmodell

Akademikerne, Pål Albert Olsen

Etter vår vurdering vil fakultetet være best tjent med disiplinmodellen. Denne modellen vil det også være minst problemer med å innføre.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Svar: Disiplinmodell

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Alle modellene vil ha styrker og svakheter, og det er viktig at det er fag- og utdanning som er det overordnede fokus for valg av instituttstruktur. Modell 1 og deler 2 ivareta i første omgang fag, mens modell 3 i sin helhet ivaretar utdanningen. Det vil være fakulteter som kan ha utfordringer ift å gi utdanning fra Bachelor til master og inn i Ph.d grad. Men dette vil kunne ivaretas da man vil ha gjennomgående fag- og forskergrupper (dette gjelder alle tre modeller). Å ivareta identitet i en periode der mye blir «kastet» opp vil kunne ivareta kollegiet i en svært krevende tid. FF tror ikke dette vil gå på bekostning av styrets og plattformens intensjon og uttalte mål om å bli et profesjonsuniversitet. BLU sin utfordring ift en god utdanning vil kunne få en avklaring når ny rammeplan gis. Erfaringer fra HiOA viser at fagmiljøer som deles opp og knyttes til program kan føre til fragmentering, manglende helhet mellom BLU og GLU og uthuling av «robusthet». Slik sett heller Forskerforbundet mot at modell 1 vil være den beste.

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Definitivt disiplinmodellen

Studentråd ALI, Sogndal (Joakim Fossheim)

Vi, de studentene jeg snakket med og meg er usikre på hvilke modell som vil være best for fakultetet. Dersom vi har tolket høringsforslaget riktig, likte vi profesjonsmodellen best.

Til tross for at de ulike fagmiljøene ikke blir like sterke, mener vi at tverrfaglig forskning og fagmiljø er like viktige å fokusere på. Dette fordi det har vist seg at tverrfaglig undervisning i egen praksis har gitt like god, om ikke bedre læring i undervisningsøktene. Hvorfor skal ikke dette kunne skje ved fakultetet også?

Noe vi snakket mye om er at det er utrolig stor forskjell mellom utdanningen vi tar ved HVL og arbeidslivet, det som gir studentene de beste erfaringene er praksis. Vi har inntrykk av at denne modellen vil være best for praksisordningen.

Ledergruppen Bergen, Nina Grieg Viig

Profesjonsmodellen

Vi har som mål å bli profesjonsuniversitet. Da vil den beste modellen være en modell som ivaretar profesjonene. Vi skal utdanne til profesjonen, og vi må lyse ut etter personal etter programmene/profesjonene. I dag lyser vi ut stillinger først etter seksjoner (fag), og får spisskompetanse innenfor fag, men mangler personer med profesjon og yrkesrelevant (tverr- og tverrfaglig) kompetanse. Ved å opprette institutt for program kan vi få orden på dette.

I profesjonsmodellen blir profesjonsprofilen tydelig. Dette er viktig fordi studentene som tar utdanninger oss hos, skal utføre en profesjon. Studentene gir tilbakemelding om at de er mer opptatte av hvordan kunnskap i de ulike fagene skal brukes for å videreutvikle og utføre samfunnsoppdraget som ligger til profesjonen, enn å utvikle ferdigheter i fag, for å videreutvikle faget. Vi mener at profesjonsmodellen gjør det lettere for studentene og lærerne deres, å se fagkunnskapen gjennom «profesjonsbriller».

Denne modellen styrker oss på vegen til å bli et profesjonsuniversitet som et alternativ til de tradisjonelle universitetene.

Modellen bygger på det vi er best til – både når det gjelder utdanning og forskning. Høgskulen på Vestlandet har lange og anerkjente tradisjoner på å utdanne profesjonsutøvere i regionene rundt de ulike campusene. Forskning i høgskolesystemet blir ofte regnet som samfunnsnyttig. Det kan kanskje forklare med at vi hele tiden har kontakt med utøving av de ulike profesjonene gjennom

utdanningene våre. Dette særtrekket kan vi i større grad ta vare på og videreutvikle i en profesjonsorganisering.

Tverrfaglige tilnærminger både i undervisning og forskning kan lettere bli styrket.

Felles fokus på profesjon kan kanskje hjelpe til å motvirke opplevde dikotomier mellom undervisning og forskning.

Instituttleder får en samarbeidsgruppe der blant annet praksis og internasjonalisering på profesjonsnivå kan bli ivaretatt. Både praksis og internasjonalisering er områder som høgskolen trenger å styrkes på.

Vi kan ansette nye fagpersoner der det er avklart hvilken profesjon en hovedsakelig skal arbeide i. Dermed legger en til rette for bedre kontinuitet for studentene, og for bedre vilkår for å videreutvikling emnene i de ulike utdanningene.

I en disiplinmodell vil det kreves programutvalg som samkjører fagene i de ulike utdanningene. I profesjonsmodellen vil arbeidet med å administrere samkjøring av fag til utdanning, bli redusert.

Disiplinmodellen

Det er ikke gitt at en profesjonsmodell skal kunne føre oss lettere til målet om å bli et profesjonsuniversitet. Både profesjoner og universitet av høy kvalitet baserer seg på sterke fagmiljøer. Disiplinmodellen vil kunne ivareta og videreutvikle sterke disipliner. Fra et lederperspektiv vil en instituttleder for et fagmiljø (selv om instituttene trolig blir sammensatt av flere disipliner) ha stor legitimitet og autoritet som leder i beslutningsprosesser, fordi han eller hun har samme eller beslektet faglig bakgrunn. Vi har erfart at denne legitimiteten ofte mangler i dagens ordning med programansvarlige som skal beslutte på vegne av fag de blir beskyldt for å ikke forstå seg tilstrekkelig på.

Disiplinmodellen er den eneste modellen som ivaretar samlede fagmiljø. De to andre modellene vil splitte fagmiljøene, og det vil være uheldig, både for den faglige utviklingen og kvaliteten og for de faglig ansattes identitet.

Idrett, Sogndal (Frode Fretland)

Institutt for idrett meiner at disiplinmodellen er den som best vil ivareta instituttet og fakultetet sine interesser. I denne modellen blir ikkje miljøet splitta opp og det vert lettare for dei tilsette å oppleva autonomi og fagleg fellesskap. Det vert og lettare for instituttet å veksa som fagleg eining og slik kunne stå fram som eit sterkt og vitalt miljø for utdanning innan idrettsvitskap i Norge. Om instituttet skal heite idrett og helse kan diskuterast. Det er viktig at alle deler av idrettsvitskapen her har ein tilhøyrighet, (idrett, kroppsøving, friluftsliv og fysisk aktivitet og helse). Det er kanskje spesielt viktig å få friluftsliv med i namnet sidan Sogndal her har ein av dei største fagmiljøa i landet.

Kroppsøving, Stord (Trond Egil Arnesen)

Me trur at disiplinmodellen er best for fakultetet.

Leiargruppa, Stord (Kjell Magnar Helland)

Avdelingsleiinga ved ALK ser på ei disiplinorientering som den beste måten å organisere fakultetet på.

- Sterke fagmiljø
- Masterkapasitet
- Fleksibilitet, møte nye utdanningar

- Beste grunnstrukturen for FoU
- Internasjonalisering?
- Ligg nærast dagens organisering med fagseksjonar som leverer inn mot studieprogram
- Stettar campusoverskridande prosessar på ein god måte
- Kopling til PhD-programmet blir sterk og fleksibel

Avdelingsadministrasjonen, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)
Profesjonsmodellen

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Profesjonsmodellen. Sjå argumentasjon under kvar av modellane.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

Disiplinmodellen

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Her velger vi å si mer om senterets potensiale til å bidra til det beste for fakultetet og HVL.

Selv om Mhfa har forskerkompetanse (over halve senteret har førstekompetanse hvorav tre med ph.d.) har vi inntil nå ikke gjennomført egen forskning, pga. føringer fra departementet om at det ikke skal forskes på grunnbevilgningen. Dette vil det åpnes mer opp for nå med ny organisering. For å kunne bidra til styrking av fagmiljø i HVL, ønsker vi å kunne bidra til å initiere praksisnær forskning sammen med fagmiljøene, og gjerne også på tvers av UH-institusjoner. Vi ønsker også å være en aktiv part i å søke eksternfinansiering av forskning. Mhfa har ved flere anledning bidratt med støtteerklæringer til søknader om ekstern støtte til forsknings- og utviklingsprosjekt i Norge, men vi har også kompetanse til å aktivt bidra til få eksterne forskningsmidler til HVL. Vi har derfor et foreløpig ubrukt potensiale innen FoU-arbeid ved HVL som kan komme HVL til gode. Parallelt med dette vil Mhfa kunne gå inn i veiledning, både på master og ph.d.-nivå innenfor våre fagområder og knyttet til pågående prosjekt.

Fagene mat og helse og kroppsøving er svært viktige i skolen som helhet og for elevenes livsmestring og danning. Samtidig vet vi at kun en liten andel av elevene på barne- og ungdomstrinnet i dag har lærere med fagutdanning i mat- og helse og kroppsøving (under halvparten av lærerne i disse fagene har fordypning). Mhfa vil derfor sammen med fagmiljøene i HVL få en stor betydning framover i å løfte disse fagene og bidra til å øke kompetansen i utdanningene og blant lærere og pedagoger i barnehager. Mhfa kan også bidra til å øke rekrutteringen til disse studiene.

Den nye kompetansemodellen som regjeringen har lagt fram forutsetter ifølge Meld.st. 21 (2016-2017) at etterspørselen og finansieringen av tiltak for kompetanseutvikling i årene framover, primært vil komme fra kommunesektoren og ikke fra statlige utdanningsmyndigheter. Kommunesektoren er forpliktet å samarbeide med UH-institusjoner og nasjonale sentre i kompetanseutviklingstiltakene. Det er altså i større grad kommunene selv som sammen med UH-institusjoner skal definere behov for kompetanseutvikling og etterutdanning av lærere i sin kommune. Mhfa ønsker gjerne å kunne bidra aktivt, sammen med fagmiljøene i fakultetet, for å få tildelt midler fra fylkesmenn til langsiktig kompetansebygging i kommuner i hele Norge. De praktiske og estetiske fagene, som mat og helse og kroppsøving regnes som en del av, er i særlig fokus nå i Kunnskapsdepartementet, og det kan bli aktuelt å iverksettes nasjonale tiltak for å styrke disse fagene i skolen og heve kompetansen til lærere som underviser i disse fagene. Selv om det i stor grad legges til rette for regionale samarbeid mellom fylkesmenn, kommuner og UH-institusjon i nærregion, ser Mhfa for seg å kunne bidra, sammen med fagmiljøene i HVL, med å tilby etterutdanning og kompetanseutviklingstiltak også nasjonalt. Dette

fordi de sterke fagmiljøene på mat og helse og kroppsøving/idrett ved HVL, sammen med det nasjonale senteret som Mhfa er, vil kunne vokse opp som et av de sterkeste miljøene på dette feltet i Norge. Vi vil dermed kunne få et større nedslagsfelt enn kun gjennom regionale samarbeid, og vi vil kunne framstå som attraktive kompetansemiljø og tilbydere nasjonalt. Dette vil kunne tilføre HVL betydelige eksterne midler som også kan finansiere ytterligere stillinger ved høgskolen. Denne muligheten mener vi at HVL og Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett bør gripe.

I KDs brev 16/7807 av 02.06.17 til HVL og Mhfa står det at: «For at denne modellen skal fungere best mulig, må det finnes fagmiljø ved UH-institusjonene som kan bidra med oppdatert kunnskap og praksisrettet og relevant innhold i kompetanseutviklingstiltak». Kunnskapsdepartementet har også uttalt at de UH-institusjonene som har et nasjonalt senter ved sin institusjon vil

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Vi meiner at disiplinmodellen vil vere beste løysing for fakultetet. Grunngeving for det har vi gitt i punktet om Disiplinmodellen.

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Vi synes det er vanskelig å plukke ut en av modellene som den beste, da det er så mange spørsmål om hvordan dette vil slå ut i praksis.

De fleste foretrekker antageligdisiplinmodellen da denne sikrer at vi forblir et samlet personale/seksjon.

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Seksjonen går inn for en organisering etter en disiplinmodell. Vi ønsker å fortsette med en velfungerende modell organisert etter fagdisipliner, som gir god og nokså lik tilhørighet for den enkelte ansatte. Dessuten vil det være nokså lik størrelse på instituttene. Vi mener dette er den beste modellen for fakultetet også fordi den ikke skiller barnehagelærerutdanninga ut fra grunnskolelærerutdanningene.

Mange faglærere har tradisjonelt undervist i begge utdanningene, og de faglige emnene er til dels sammenfallende. Et kampusovergripende institutt for grunnskolelærerutdanning vil dessuten bli altfor stort til at en slik organisering nødvendigvis fører til gode utdanninger.

GLUP (Jan Olav Fretland)

For grunnskulelærerutdanningane er det grunnleggjande viktig at den modellen som blir vald, balanserer mellom respekt for og rom for dei ulike faga på den eine sida og omsynet til ei integrert utdanning på den andre. Ut frå det må det også organisatorisk sikrast tette, etablerte band mellom pedagogikk-faget og dei andre faga i utdanningane.

Dei tre medlemmene i Glu-leiinga har noko ulik tilnærming til høyringa: Éin hallar mest mot disiplinmodellen, medan to trur mest på modell 3. Det inneber og at me ikkje er spesielt uroa over sjølve modellvalet, men understrekar at ulike val gjer det nødvendig med ulike organisatorisk oppfølging.

Senter for kunst, kultur og kommunikasjon (SEKKK), Bergen (Silje Valde Onsrud)

Disiplinmodellen.

Argument 1: Denne modellen vil best kunne bidra til å oppfylle intensjonen med fusjonen som handlar om å skape meir robuste fagmiljø. I denne modellen får små miljø (i nokre tilfelle berre 2 enkeltpersonar) bli del av eit større fagmiljø (dette gjeld i høgste grad kunstfaga). Dette vil styrke utdanningstilbodet og forskingskvaliteten.

Argument 2: Ein vil lettare kunne nå universitetsambisjonen. Sjølv eit profesjonsuniversitet må ha gode og streke fagmiljø for å kunne svare på krava som blir stilt til kompetanse og kvalitet.

[Kva endringar må gjerast i valde modell for å gjera den best mogleg for fakultetet?](#)

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Nå fremstår ikke alle forhold ved fakultetet som avklart. F. eks. er den administrative organiseringen ikke på plass eller avklart.

Det er viktig å få en fleksibel løsning. Det kan innebære at noen administrative oppgaver legges på fakultetsnivå (praksis m.m.) mens andre administrative oppgaver (økonomi mm.) er på instituttnivå. På instituttnivå bør en kunne legge opp til at to eller flere institutt kan ha felles administrative løsninger. (Her kan en bruke institutt for Sosialantroplogi og institutt for Geografi ved samfunnsvitenskapelig fakultet ved UiB som eksempel. Disse utgjør hvert sitt institutt med felles administrative løsninger).

Uansett er det viktig at instituttleder får ansvar for både undervisnings - og forskningsressurser.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Se kommentarer under disiplinmodell.

KRLE, Stord (Olav Ruus)

Organisering FoU helt klart nærmere beskrives inn i disiplinmodellen. Slik modellen nå er grafisk framstilt, ligger FoU kun som et vedlegg. Dette er en uheldig framstilling. Undertegnede satt i en av gruppene som arbeidet med disiplinmodellen, og der la vi sterkt vekt på at FoU må integreres gjennomgående i instituttene ut fra samme tenkning der profesjonsutdanningene integreres.

Pedagogikk GLU, Bergen (Siv Kristin Yndestad Borgen)

sjå svaret vårt under pkt 1. disiplinmodellen

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

En må være svært bevisst på at her finnes oppgaver knyttet til de ulike fagene som ikke kan løses av en "Instituttleder" eller en "assisterende instituttleder". Fagene kunst og håndverk, drama og musikk har fagspesifikke utfordringer knyttet til blant annet rom, materialer og økonomi. Det vil skape stor frustrasjon og dårlig undervisning hvis dette ikke blir ivaretatt av noen som ser enkeltfagenes behov og utfordringer. Med andre ord må en instituttleder også ha "ledere" under seg knyttet til hver enkelt fag.

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Er allerede nevnt; fra syv til fem institutt.

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

Vi mener denne modellen kan stå i lang tid, men det vil være avgjørende at programmene blir organisert så godt at de ivaretar siktemålet om å utvikle HVL til et profesjonsuniversitet.

Modellen sier ingenting om organisering av utdanningsprogrammene. Vi mener det må på plass tydelige strukturer og en kultur for lærerutdanning/barnehagelærerutdanning som praksisfeltene deler. Det er viktig at de ansatte føler tilhørighet og identifikasjon også til yrkesfeltene. Begreper som «fag» og «disiplin» vil for mange assosieres med akademiske inndelinger, både reelt og symbolsk kan det hende modellen må synliggjøre didaktikk- og praksis på en tydeligere måte.

Instituttene må klare å kombinere fag og forskning med en tydelig praksiskompetanse, muligheter for å utvikle både yrker- og utdanninger gjennom delte stillinger, hospiteringsordninger osv. som bl.a. påpekes i Regjeringens strategi for kvalitet og samarbeid i lærerutdanningene 2025. Og fortrinnsvis uten at det utvikles et a- og b-lag av ansatte på instituttene.

Ja, vi mener at det er en god idé at instituttlederene deltar i aktuelle programutvalg. Men det er like viktig å gå «motsatt» vei ved at yrkesfeltene kan legge premisser for utvikling av fagene / disiplinene / instituttene på en systematisk måte. Her bør det lages forpliktende møteplasser.

Vi mener at det Nasjonale senteret for mat, helse og fysisk aktivitet bør legges som en del av programstrukturen. I likhet med annen virksomhet ser vi for oss at senteret vil levere timer til utdanning, forskning og/eller formidling, og som kan organiseres etter samme prinsipp som faste eller tidsavgrensede programmer.

Avslutningsvis ønsker vi at organisasjonsfagene blir synliggjort i modellen. Både organisasjons- og ledelsesfag blir trukket fram som sentrale kompetanseområder i både barnehage- og lærerutdanningene. Dette er ikke minst et område med stort potensiale innenfor EVU.

Vi mener organisasjons- og ledelsesfag hører hjemme i familien av samfunnsfag, og derfor bør sortere under det samfunnsfaglige instituttet. Ved å tilføre kompetanse fra andre institutter/fakultet vil fakultetet for lærerutdanning få et bredere og profesjonsforankret organisasjonsmiljø. Dette vil dessuten bringe instituttet på samme størrelse som de øvrige seks, uten at det i seg selv er avgjørende. Etter vårt syn er det ikke noe i veien for at det eksisterer organisasjonsmiljøer ved flere fakulteter. Poenget vårt er å forankre fagfeltet til praksis slik vi gjør i alle andre fag og temaområder i BLU og GLU.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Faget Mat og helse må bli en del av Institutt for idrett og helse. Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet er nettopp bygget på fagene Mat og helse og kroppsøving i grunnskolen. Instituttet for idrett og helse og Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet bør være selvstendige enheter, som bør jobbe tett sammen med mål om å være med på å bedre folkehelsen.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Det tredje instituttet må delast opp. Vi vil ha eit eige idrettsinstitutt. Dette instituttet vil ha to mastergrader og fem bachelorgrader. Eit eige idrettsinstitutt vil styrke fagmiljøet og forskinga, men vil også ha samarbeid på tvers av institutta. Idrettsinstituttet må bidra med faglærarar på BLU og GLU. Vi tenkjer at faglærarane som skal bidra inn på BLU og GLU er organisatorisk knytt til idrettsinstituttet.

Resten av dette instituttet kan vera Kultur og tolking, eller at desse utdanningane blir plassert saman med BLU eller GLU. Til dømes kan PPU bli plassert saman med GLU.

Det er viktig at disiplinfaga får møtast ved at dei sit fysisk saman. Vi vurderer at det ikkje er nødvendig at dei fagtilsette må sitje per utdanning, men at dei heller kan sitje per disiplin fag. Vi vurderer at det er viktigare at instituttleiar styrer dei fagtilsette, enn at dei sit saman per utdanning.

I profesjonsmodellen er det skrive inn tal assisterande instituttleiarar ut frå tal tilsette per campus. Dersom instituttleiarane skal utgjere leiargruppa på instituttet, vil dette bli veldig «Bergengstungt». Vi må ha ein større likevekt i ansvar i høve til campusane.

Det er viktig for leiargruppa at det er lokal studieleiing på campus, for å sikre kort veg til næraste leiar for utdanninga, både for fagtilsette og studentar. I tillegg må det vera lokal økonomi- og personalleiing på campus. Det må sikrast at det er ein leiar med personalansvar på kvar campus.

[RLE, Bergen \(Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik\)](#)

Se over kommentarene under modellen.

[Tegnspråk og tolking, Bergen \(Inger Birgitte Torbjørnsen\)](#)

Disiplinmodellen ser ut til å vera godt gjennomtenkt og organisert sånn som han er lagt fram etter seminaret på Solstrand, og i skrivande stund kan me ikkje sjå nokon endringar som må gjerast.

[Estetiske fag, Sogndal \(Lena Skjerdal\)](#)

For å sikre at profesjonsaspektet i utdanningane er godt nok teke i vare, må organisering mellom instituttnivå og programfag kunne løysast på en smidig måte. Personalansvar på campus med veldig få tilsette på instituttet, bør kunne leggest til andre enn assisterande instituttleiar på same campus.

[Pedagogikk BLU, Sogndal \(Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark\)](#)

Justeringer slik at programansvarlig får mer myndighet.

Samle fagansatte i pedagogikk i en gruppe, ikke to (blu og glu).

[Matematikk, Bergen \(Johan Lie\)](#)

Se under generelle innspill.

[Pedagogikk GLU \(Marit Irene Uglum\)](#)

Ei viktig justering i modellen er at PPU må inn under GLU instituttet. PPU utdannar, likeins som GLU, studentar til å meistar lærarrolla innan dei same rammevilkåra og lovverk. Faglærer jobbar på tvers av GLU og PPU, noko som styrkar samkøyring og samarbeid på campusen. Det styrkar truleg og kvaliteten i utdanningane.

[Pedagogikk BLU, Bergen \(Vigdis Foss\)](#)

Innspel er lagt inn i kommentarboksen tilhøyrande modellen.

[Utdanningsforbundet \(Torunn Herfindal\)](#)

En bør se på ledelsesstruktur i forhold til antall ansatte på de minste instituttene. Skal dette være likt de instituttene som er dobbelt så store? En leder bør reelt ha noen å lede.

[Idrett, Bergen \(Tone Nybakken\)](#)

Se tidligere beskrivelse under modellen

[Pedagogikk, Stord \(Kirsti Frugård\)](#)

Se over under kommentarene om disiplinmodellen

[Musikk, Stord \(Jonas Selås Olsen\)](#)

Slå saman pedagogikk til eitt institutt

- evt slå saman språk og samfunnsfag/KRLE for å unngå at eitt institutt blir svært lite.

[Engelsk, Bergen \(Kristian Rusten på vegne av Monika Bader\)](#)

Når det gjelder navn på instituttet engelskseksjonen blir del av, vil vi foreslå enten 'Institutt for språk, litteratur og tolkeutdanning' eller 'institutt for norsk, engelsk og tolkeutdanning' i stedet for 'Institutt for språkfag og tolkeutdanning'.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Slå saman pedagogikk til eitt institutt

- evt slå saman språk og samfunnsfag/KRLE for å unngå at eitt institutt blir svært lite.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Modellen må sikre god kommunikasjon og kvalitetssikring på tvers av både campuser og enheter. Her er det viktig å foreta en risikoanalyse.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Slå saman pedagogikk til eitt institutt

- evt slå saman språk og samfunnsfag/KRLE for å unngå at eitt institutt blir svært lite

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Kan man på en eller annen måte redusere antall fakulteter? Og er det naturlig å ha andre fagkombinasjoner? Er det naturlig at institutt for realfag favner mat og helse? Det er forståelig at man skal ha ass. Instituttleder, men på noen av instituttene vil denne funksjonen være «liten» ift andre institutter. Dette kan man se på for å redusere antall leder på nivå 3.

Ønsker færre institutt. 5 institutt ok.

* Inst. For språkfag og tolkerutdanning og inst. For samfunnsfag og KRLE kan slås sammen.

* Eller en kan opprette et institutt for estetiske og humanistiske fag der inst. For estetiske og praktiske fag og inst. Samfunnsfag og KRLE går inn.

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Slå saman pedagogikk til eitt institutt

- evt slå saman språk og samfunnsfag/KRLE for å unngå at eitt institutt blir svært lite.

Studentråd ALI, Sogndal (Joakim Fossheim)

vi har ikke noe å tilføye her nå.

Ledergruppen, Bergen (Nina Grieg Viig)

Profesjonsmodellen

Institutt for GLU kan/bør deles i to: GLU 1-7 og GLU 5-10. Det er betraktelig større forskjell på de to utdanningsprogrammene i ny grunnskolelærerutdanning enn i den nåværende GLU.

Disiplinmodellen

- Pedagogikkmiljøet bør samles, selv om det da blir et større institutt enn de andre med opp under 100 ansatte. Det kan da evt. være to personalansvarlige i Bergen.
- Programlederrollen må løftes og tydeliggjøres.

Generelle innspill som gjelder alle modellene

Det må utarbeides en utvalgsstruktur i mer detalj (helst med et fakultetsstyre). Man må se nærmere på stillingsbrøk til enkelte av de assisterende instituttlederne, da antall personer som disse vil ha personalansvar varierer stort. Det må også utarbeides detaljerte planer for myndighetsfordeling, slik at lederne får de rette fullmakter i forhold til deres ansvarsområde.

Det nevnes ikke hvem som skal sitte i fou-utvalg. I tillegg til assisterende instituttledere med fou-ansvar, vil det være relevant å involvere ledere av strategiske forskningsentre

Strategiske forskningsentre vil være et viktig bindeledd på tvers av instituttene som samler forskergrupelederne og bidrar til fakultetets forskningsprofil.

Noen av de assisterende instituttlederne vil ha personalansvar for relativt få ansatte. Det kan derfor være aktuelt å lyse disse ut som brøkdelsstillinger.

Det må legges til rette for praktiske muligheter til faglig tilknytning på tvers av institutt og campus. Disse må utarbeides i samråd med de aktuelle fagmiljøene. Det kan for eksempel handle om kontorplassering, forskningssamarbeid eller strukturerte møte og møtepunkt.

Uansett modell må det struktureres til som muliggjør samarbeid på tvers, om det så er undervisning eller forskning.

Idrett, Sogndal (Frode Fretland)

Framlegg til endringer: Det er eit overordna mål at det blir færre institutt. Dette vil gjera det lettare for dei programansvarlege ved dei ulike utdanningane (GLU, BLU, PPU, Idrett, musikk) å kunne styra på ein god måte og det vil vera betre for studentane at organiseringa ikkje er alt for fragmentert.

Konkret kan ein tenkja seg fylgjande endringar med utgangspunkt i høyringsutkastet:

- Institutt for idrett (evt. idrett, friluftsliv og helse) kan slå seg saman med Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet.
- Institutt for pedagogikk kan slå seg i saman med institutt for barnehagepedagogikk.
- Institutt for samfunnsfag og KRLE kan slå seg saman med estetiske og praktiske fag eller eventuelt delast og fordelast på estetiske og praktiske fag eller språkfag og tolkeutdanning.
- Institutt for realfag vert oppretthalde.

Då vert tal institutt redusert til fem. Noko som vil gjera fakultetet meir oversikteleg.

Leiargruppa, Stord (Kjell Magnar Helland)

I disiplinmodellen ligg det i høyringsbrevet forslag om at fagmiljøet pedagogikk er delt i to disiplininstitutt, eit pedagogikk og eit barnehagelærer-pedagogikk. Dette er ei uheldig inndeling da det ligg nær opp til ein hybrid-modell. Ein bør vurdere ein modell der fagmiljø/personar med sterk didaktisk orientering kan knytast direkte til disiplininstitutt.

Der assisterande instituttleiar har personalansvar på sin studiestad i tillegg til eit områdeansvar for enten utdanning eller FoU dette må problematisertast. Ikkje sikkert dette er den FoU-forankringen som er best

Sju institutt er truleg eit for høgt tal., reduserast til evt. 5 med eit tal tilsette på 70-90

Strategisk leiing på campus knytt til lærarutdanningane er viktig. Storleik på fakultetet og geografi tilseier dette. Dette kan ivaretakast med assisterande instituttleiarar. Det må og vurderast kva rolle pro-dekan skal ha i denne samanheng.

Styret sitt signal om Pro-dekan nivået er ikkje handsama. Avdelinga ser det som naudsynt at eit så stort fakultet blir bemanna med ei leiing med Pro-dekanar.

Skal desse spegle pro-rektorane, med eit delt institusjons- og regionsansvar, eller vil dette legge hindringar for utviklinga av vestlandregionen? Viktig at ein opprettheld og utviklar den gode å breie kontaktflata ut i nær-regionane. Det er store forventningar til at HVL skal være tett på meg ei sterkare og breiare portefølgje enn dei tre tidlegareinstitusjonane har hatt fram til no

Kva med campusutvikling, kven kar ansvar for å ivareta dette? Pro-rektor? Pro-dekan?

Avdelingsadministrasjonen, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)

Profesjonsmodellen må sørge for at dei oppdelte fagmiljøa får ein god kopling til kvarandre gjennom forskargrupper og liknande. Når det er sagt vil vi legge til grunn at det unntaksvis at stillingar er delt på fleire utdanningar. Når ein modell skal veljast er det viktig å tenke langt framover, og om ein vel profesjonsmodellen er det viktig å ta høgde for at små endringar i studietilbodet ikkje må få store endringar i organisering av dei fagleg tilsette. Dette vil seie at ein må når ein vel fordeling på institutt gje rom for endringar i studietilbodet.

Det er også ein modell som i større grad enn disiplinmodellen kan bli vanskelegare for dekanen å styre, då institutta med utdanningsansvar, forskingsansvar, personalansvar og økonomiansvar, samt studentar knytt til institutta, kan bli for sterke. I denne modellen kan dei administrative tenester ligge på instituttnivå (nivå 3) og det må vere klare retningslinjer for korleis administrasjonen skal brukast. Om administrasjonen blir lagt til instituttnivå bør det også vere ordningar som gjer det mogleg for administrative fellesskap på tvers av institutta.

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Øvste fag- og personaleiar i Sogndal.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

Slå saman pedagogikk til eitt institutt

- evt slå saman språk og samfunnsfag/KRLE for å unngå at eitt institutt blir svært lite

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Svaret her bygger vidare på svar gitt om disiplinmodell.

Slik forslaget til disiplinmodell er skissert, er idrett og helse plassert i ett institutt, mens mat og helse er plassert i institutt for realfag. Mhfa vil imidlertid foreslå, og anbefale, at mat og helse, folkehelse og idrett/kroppsøving/fysisk aktivitet samles i ett institutt. I styrevedtaket om faglig organisering ved HVL er det satt noen overordnede prinsipp for nivå 3, deriblant at det skal være store institutt. I modellen som er framstilt i høringsteksten om instituttstruktur for fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett, er det lagt opp til hele syv institutt, hvorav noen ganske små med relativt få antall ansatte. Basert på styrevedtaket om å etablere store og sterke institutt ser Mhfa det som nødvendig at fag og fagmiljø må settes sammen på en annen måte enn framstilt i modellen.

Ut fra Mhfa sitt mandat og fagområde ser vi det som naturlig at det dannes et stort og sterkt institutt for idrett/kroppsøving/fysisk aktivitet, folkehelse og mat og helse, og at dette også kommer tydelig fram i navnet på instituttet, slik at de ulike fagmiljø i instituttet blir synlige. Skulle et slikt institutt bli en realitet, ville også Mhfa kunne bli en del av dette instituttet for å samle og styrke disse fagmiljøene, og der vi sammen kunne fått høy gjennomslagskraft nasjonalt. Mhfa vil kunne arbeide godt med fagmiljøene i instituttet. Dette fordi et slikt institutt samler de aller viktigste fagmiljøene som senteret samarbeider med, som både rettes mot rammeplan- og læreplanrelatert virksomhet, og mot folkehelsearbeidet, som Mhfa også har i sitt mandat. En forutsetning ville i så fall være at senteret får en tydelig og synlig plass som egen enhet i instituttet, og at det legges godt til rette for at senteret skal klare å opprettholde det nasjonale ansvaret og innfri departementets forventninger. Dette er viktig uansett hvor i fakultetet senteret plasseres, og særlig dersom senteret legges inn i et institutt. Dersom fagmiljøene innen idrett/kroppsøving/fysisk aktivitet, folkehelse og mat og helse ikke samles i ett institutt, men spres i flere institutt, bør Mhfa ligge på samme nivå som instituttene, for å ha best mulig forutsetning for å samarbeide på tvers av fagmiljø og institutt, og ivareta den nasjonale rollen.

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Med en organisering etter disiplinmodellen vil norskfaget bli lagt til et institutt som i forslaget heter "Institutt for språkfag og tolkeutdanning". At norsk, engelsk og tegnspråk og tolking går inn i dette instituttet, er greit, men instituttnavnet må inneholde ordet litteratur. Det bør derfor hete "Institutt for språk, litteratur og tolkeutdanning", ev. "Institutt for norsk, engelsk og tolkeutdanning".

Uansett modell må det struktureres til som muliggjør samarbeid på tvers, om det så er undervisning eller forskning. Det må avklares hvordan forskningen organiseres:

- skal en av de assisterende instituttlederne ha et spesielt ansvar for forskning?
- skal det være forskningsentre? På hvilket nivå skal disse være?

Noen forskergrupper går på tvers av instituttene og noen på tvers av fakultetene. Kan man se for seg noen sentre som er tverrsektorielle og direkte under rektor og andre under dekan?

Et annet spørsmål er hvordan utdanningsprogrammene skal ivaretas på tvers av campusene.

Bør de assisterende instituttlederne fordele utdanningsansvar?

GLUP (Jan Olav Fretland)

For grunnskulelærerutdanningene er det grunnleggjande viktig at den modellen som blir vald, balanser mellom respekt for og rom for dei ulike faga på den eine sida og omsynet til ei integrert utdanning på den andre. Ut frå det må det også organisatorisk sikrast tette, etablerte band mellom pedagogikk-faget og dei andre faga i utdanningane.

Dersom profesjonsmodellen blir vald, må dei nye felles faggruppene få ei definert organisering og definerte funksjonar i den nye modellen. Det er på langt nær avklara kva område desse faggruppene skal planleggja saman, og kvar dei campusvise seksjonane vel å ha ei lokal profilering.

Dersom din føretrekte modell ikkje blir valt, kva modell vil du då føretrekke? Gi eventuelle innspel til forbetring av denne modellen

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Det er vår mening at begge de to andre modellene har store svakheter, det vil si hybrid- modellen og profesjons- modellen. Det er derfor ikke enkelt å skulle foreslå en modell som en mener ikke vil fungere godt. Av de to dårligste modellene blir valget likevel hybridmodellen.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Ingen kommentar.

KRLE, Stord (Olav Ruus)

Profesjonsmodellen.

Matematikk, Stord (Tefsa Mengestie)

De to andre modellene er uklære med nesten strukturer etter instituttlederen. På grunn av dette har det blitt vanskeligere å ta stilling om begge to

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvar Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

Vi klarer egentlig ikke å se noe alternativ til disiplinmodellen, men tenker at profesjonsmodellen er bedre enn hybridmodellen.

Engelsk, Stord (Kari Jorunn Lunde)

Ser intet forbedringspotensiale i de andre modellene!

Samfunnsfag, Stord (Erik Bulie)

Modell 3.

Denne modellen er imidlertid så uferdig at den må utvikles videre, og primært i retning av å fange opp styrkene ved disiplinmodellen i alt fra spørsmål om faglig identiteter til praktisk fleksibilitet i undervisningshverdagen.

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Da må det bli slik som nå, Profesjonsmodellen, GLU, BLU for seg. I den modellen bør det være såpass fleksibilitet at det ikke hindrer samarbeid mellom undervisning på GLU og BLU på egen campus.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Dersom Profesjonsmodellen ikkje blir vald, så er disiplinmodellen å føretrekkje dersom vi gjer betydelege endringar. Leiargruppa meiner at det viktigaste er at dei programansvarlege og studieansvarlege har makt og styringsrett for sine utdanningar per campus. Dei programansvarlege må difor ligge over institutta i strukturen, slik at dei har styringsrett over instituttleiarane.

RLE, Bergen (Eva Mila Lindhardt på vegne av Torstein Selvik)

I så fall vil det nestbeste være hybridmodellen, men da med de endringene som er skissert i kommentarene.

Avdelingsadministrasjon, Sogndal (Kirsti Møller Bruland)

* Vi ønsker da DISIPLIN-modellen

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Hybridmodellen er vårt andrevalg. Me trur denne modellen med fordel kunne vore delt opp i eit ekstra institutt sånn at dei største institutta blir litt mindre. Me ser ikkje at matematikk høyrer naturleg heime med språkfaga, så dette faget kunne med fordel bli plassert i lag med naturfag.

Estetiske fag, Sogndal (Lena Skjerdal)

Profesjonsmodellen.

Her bør ein sikre gode samarbeid mellom dei same fagmiljøa på dei ulike campusane gjennom faggrupper og forskingsgrupper på tvers av campusane.

Pedagogikk BLU, Sogndal (Hilde Hofslundengen på vegne av Merethe Nornes Nymark)

Her svarer tre i faggruppen at da er profesjonsmodellen mest ønskelig.

Matematikk, Bergen (Johan Lie)

Som seksjon ønsker vi sterkt en disiplinmodell. Vi vil være kritisk til en profesjonsmodell eller hybridmodell. Argumentene er gitt i andre deler av høringsutkastet. Oppsummert vil ingen av de to andre modellene ivareta et sterkt matematikkfagdidaktisk miljø.

Pedagogikk GLU, Sogndal (Marit Irene Uglum)

Ein diskusjon er korleis ta i vare pedagogikkfaget i lærarutdanninga framover. Pedagogikk som disiplin fag kan kanskje stå sterkare i ein hybridmodell, men koordinering mellom institutta og fagseksjonane vert ei stor utfordring.

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

Disiplinmodellen, sjå innspel i kommentarboks tilhøyrande modellen.

Norsk, Stord (Hannah Belsvik Hansen)

Modell 2 og 3 er ikkje brukbare.

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Profesjonsmodellen er ønsket som alternativ 2. Det er viktig å sikre at fagmiljøene beholder og sikres et tett samarbeid i denne modellen. Det bør evt utredes hvordan en ser for seg at dette vil kunne ivaretas.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Se tidligere beskrivelse under modellen. HYBRIDMODELL med eget idrettsinstitutt elle Schools of....

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

1.prioritering: modell 1 med noen endringer.

2.prioritering: modell 2

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

Ingen andre modeller er å føretrekka.

Engelsk, Bergen (Kristian Rusten på vegne av Monika Bader)

Dersom disiplinmodellen ikke blir valgt, vil engelskseksjonen foretrekke modell 2, hybridmodellen (seksjon 2.2 i høringsbrevet). Denne modellen bør derimot forbedres gjennom at matematikk ikke blir del av samme seksjon som engelsk, norsk og tegnspråk, da de sistnevnte fagene er tettere beslektet med hverandre enn med matematikk. Det virker litt tilfeldig at matematikk settes sammen med språkfagene. Det vil si: hvis hybridmodellen kombinerer disiplinmodellen med profesjonsmodellen, er det uklart hvorfor man også gjør endringer innad i disiplinene. Hvis hybridmodellen velges bør den altså endres i retning av disiplinmodellen slik at engelsk, norsk og tegnspråk danner ett institutt, som i disiplinmodellen.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Ingen andre modeller er å føretrekka.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Hybridmodellen fremstår som nest best. Modellen må sikre god kommunikasjon og kvalitetssikring på tvers av både camperer og enheter. Man må unngå tette skott mellom instituttene. Det må gjøres en innsats for å opprettholde identitetsfølelsen til fagområdet. Det er viktig å foreta en risikoanalyse.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Svar: Ingen andre modeller er å føretrekka

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Alternativ 2 vil være nest alternativ. Det vil ivareta både fag og program. Utfordringene vil være der man må dele fagmiljø. Man bør gå i en tett dialog slik at man kan få et reelt valg ift hvilket institutt man ønsker å knytte seg til. Man må vurdere på nytt om det er kunnskapsområdene som skal være førende for hvilke fag/personer som skal være knyttet til dette instituttet.

Ønsker ikke et eget institutt for barnehagepedagogikk/barnehagelærerutdanning. Det vil kunne svekke fagmiljøene – og vanskelig å få til i praksis p.g.a arbeidsoppgavene for våre ansatte vil bli spredt på flere institutt.

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Ingen andre modeller er å føretrekka.

NB! Disiplinmodellen vil være katastrofal for de små fagmiljøene og som nevnt sperre for utvikling av fagmastere.

Studentråd ALI, Sogndal (Joakim Fossheim)

Hybridmodellen ble nevnt som numer to, har ikke innspill til å forbedre denne heller.

Ledergruppen, Bergen (Nina Grieg Viig)

Hybridmodellen

Men da må programansvar ligge UNDER instituttledelse, og ikke over. Forholdene (myndighetsområder og fullmakter) knyttet til de ulike lederne må avklares i detalj. Det må utarbeides råd og utvalg som gjør samarbeidet og ledernes roller mye mer tydelig.

Dersom vi får dette til på BLU kan det være en mal for andre program.

Hvis utdanningsmodellen får understrukturer som disiplinmodellen, kan dette også virke OK.

Profesjonsmodellen

Hvis det er slik at denne modellen skal kunne gjøre det lettere å bli profesjonsuniversitet, må argumentasjonen for dette tydeliggjøres.

Hva med alle de som må gå imellom instituttene og undervise på tvers? Hvor blir de profesjonsrelaterte møteplassene for dem? Hvor skal ansvaret for den faglige utviklingen i profesjonene ligge? Hvilken status og myndighet skal faggrupper ha?

Med så store institutt, kreves det en kontorsjef (og rikelig administrativ støtte) på hvert institutt.

Disiplinmodellen

Programlederrollen må løftes og tydeliggjøres.

Det er viktig for utviklingen av pedagogikkfaget i profesjonsutdanningene at pedagogikkmiljøet – i en disiplinorganisert modell - ikke blir splittet opp, men tvert imot organisert samlet.

Idrett, Sogndal (Frode Fretland)

Dersom disiplinmodellen ikkje blir vald, så er profesjonsmodellen å føretrekkje men då må det gjerast endringar. Det tredje instituttet må delast opp. Instituttinndelinga blir då slik:

1. BLU
2. GLU
3. Institutt for idrett. Her ligg to mastergrader (idrettsvitenskap, Fysisk aktivitet og kosthold i eit skulemiljø) og fem bachelorgrader. Ein kan og tenkja seg at Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet blir ein del av institutt for idrett slik at ein betre kan legge til rette for ein gjensidig styrking av fagmiljøa, forskinga, formidlinga og undervisninga.
4. Institutt for faglærerutdanningar, tolk og PPU. Her ligg dei ulike faglærerutdanningane (minus idrett), tolkeutdanninga, community music, og mastergrader.

På dette viset vil utdanningane hovudsakeleg bli tilbydd innanfor eitt institutt og innanfor ein leiingsstruktur, samtidig vil den einskilde fagpersonar kunne tilby sin kompetanse inn mot fleire utdanningar. Eit eige idrettsinstitutt vil styrke fagmiljøet og forskinga ved det instituttet, men ein vil og ha samarbeid på tvers av institutta. Idrettsinstituttet må bidra med faglærarar på BLU og GLU, sjølv om desse lærarane organisatorisk er knytt til idrettsinstituttet.

Leiargruppa, Stord (Kjell Magnar Helland)

Det er ikkje teke stilling til.

Avdelingsadministrasjonen, Bergen (Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad)

At den faglege inndelinga fungerer som eit organisasjonsprinsipp vil føre til at institutta blir «tomme» for studentar. Studentane høyrer til programma, dvs. programansvarlege. Dermed vil ikkje argumentet med studentnære studieadministrative tenester på nivå 3 vere gyldig sjølv om det er tydelig i styret sitt vedtak som overordna prinsipp for etablering av faglig nivå. Om fakultetet vel disiplin som prinsipp vil det ikkje vere aktuelt å knyte administrative stillingar knytt til studieadministrative tenester til instituttet, og dette er det viktig å ta med seg. Ei organisering i disiplinær vil også krevje andre administrative støttefunksjonar knytt til mellom utval og råd som ein til no ikkje har hatt på dette nivået.

Disiplinmodellen er avhengig av gode råd/utvalsordningar som sikrar utdanningskvalitet, sentrale føringar og heilskap i dei enkelte programma. Dette blir viktig å definere og gjere tydelig kven som har ansvaret då dette vil vi bli følgde tett opp på, og må lykkast med.

Val av disiplinmodellen krev at ein må ein ha fokus på studieløpa, og det blir viktig at det ikkje berre blir programansvarlege som får ansvar for heilskapen i studieløpa men at også institutta deler dei same måla og ansvar for gjennomføring av studieprogramma.

Norsk, Sogndal (Eli Bjørhusdal)

Dette er svært vanskeleg å uttale seg om når ting framleis berre eksisterer i teorien.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

Ingen andre modellar er å føretrekka.

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

I dette høringssvaret har vi hovudsaklig vektlagt å beskrive senterets rolle og plassering i fakultet, og hvordan senteret kan styrke fagmiljøene. Vi har gitt forslag til forbedringer av disiplinmodell, men vi ser i utgangspunktet for oss at vi kan jobbe godt med fagmiljøene uavhengig av instituttstruktur.

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Vi har skissert tre institutt-modellar som kan vere aktuelle for mat- og helseseksjonen. av omsyn til folkehelsestudiet meiner vi at vi vil vere mest tent med samanslåing med idrettsfaga, eller med samfunnsfag og KRLE.

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Profesjonsmodellen er en modell vi i utgangspunktet er positiv til forutsatt at vi får fortsette som fagseksjon

Norsk, Bergen (Dagmar Andrea Cejka)

Trolig profesjonsmodellen, om den ville fått understrukturer ordnet etter fag.

GLUP (Jan Olav Fretland)

Disiplinmodellen. Dersom disiplinmodellen blir vald, må det etablerast ein klar modell for systematisk integrering, for Glu ikkje minst til profesjonsrettleiarrolla. Det kan vera viktig at institutta ikkje blir for små, då instituttleiarane må gå på dei same møta uavhengig av storleik. Det kan til dømes vurderast om Mat og helse kan gå saman med Samf og Krle for å danne eit større institutt.

Programråd/-utval vil vera særleg viktig i disiplinmodellen/ hybrid. Forskningsgrupper/faggrupper vil vere viktig i alle modellar.

Generelle innspel

Samfunnsfag, Bergen (Jacob Melting)

Det er uheldig at det opereres med feil ang. hvor mange fagansatte som tilhører de enkelte seksjoner og fagmiljø, når dette igjen brukes som grunnlag for hvor store fagmiljøene er.

Om størrelse skulle anses som et problem. Om en faktisk mener at 40 personer med ansatte, stipendiater og postdoktorstipendiater ikke er et robust fagmiljø for å kunne drive et fremtidsrettet institutt, kan samfunnsfag tenke seg å inngå i et institutt :

-hvor Mat og helse er en del av instituttet. Samfunnsfag har tidligere hatt medlemmer fra mat og helse i sin seksjon med gode erfaringer. Samfunnsfag , campus Bergen samarbeider per i dag også med seksjon for Mat og helse om Folkehelseutdanningen. RLE – ved campus Bergen har også hatt personell som har vært i begge seksjoner.

-hvor Naturfag er en del av instituttet. Samfunnsfag har tidligere (i ALU – hatt felles kurs med naturfag) og vi deler også noen felles fagområder som bærekraftig utvikling mm.

PPU, Bergen (Gisle Heimly)

Se kommentarer under disiplinmodell.

Kunst og håndverk, Bergen (Ingvard Bråten på vegne av Arnhild L. Stenersen)

Skynd dere langsomt. La nye funksjoner gradvis for arbeide seg inn, ikke fjern de eksisterende funksjonene for tidlig. Etter hvert som de nye strukturene får satt seg vil det bli mer klart hva som er fordeler og ulemper med den nye organiseringen.

Naturfag, Stord (Merete Sortland på vegne av Per Fadnes)

Ikkje splitt fagmiljøa!

Mat og helse, Stord (Solveig Helming)

Det er ikke lett å finne den ideelle måten å organisere fagene på under Fakultet for lærerutdanning, idrett og kulturfag, men dere har gjort et forsøk. Som dere påpeker er det ulemper og fordeler ved samtlige av de tre modellene. I en institutt organisering er det viktig at Mat og helse og Kroppsøving blir plassert i samme institutt, da det er naturlig ut fra organisering av Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet, som det bør og vil være naturlig å samarbeide mye med. Det er også viktig for at ikke Kroppsøving skal klare å kuppe Folkehelsestudiet på Campus Bergen. Jeg har fått med meg informasjon om at kjemien mellom ansatte innen Mat og helse og Kroppsøving i Bergen ikke har vært det varmeste.

Leiargruppa, Sogndal (Solfrid Kjoberg)

Leiargruppa saknar ein meir kunnskapsbasert tilnærming til prosessen til grunn for arbeidet med utforming av modell. Deloitte sin vedlagte rapport vurderer leiargruppa som svak, sidan den berre summerer opp ulike modellar frå andre universitet/høgskular og ikkje vurderer desse modellane ut frå kunnskap eller evalueringar. Her kunne dei ha sett på ulike evalueringar, slik som studiebarometeret, NIFU-rapportar osv. Denne typen bakgrunn burde ligge til grunn for val av modell.

Leiargruppa meiner at det viktigaste, uansett modell, er at det er programansvarlege og studieansvarlege på kvar campus med makt og styringsrett. Modellane treng leiing på campus, og at næraste personaleiar er på din campus. Det er også viktig med ein økonomi- og personaleiar på kvar campus. Det er også avgjerande viktig å ha fokus på «studenten i sentrum».

EVU (etter- og videreutdanning) må bli lagt til eitt av institutta, og ikkje eit eige kontor. Det er viktig at denne funksjonen ligg tett opp til dei som underviser både på campus og på skulane. Vi må halde fast på det gode samarbeidet vi har på dette feltet er i Sogn- og Fjordane.

Vi har ikkje drøfta administrative støttefunksjonar knytt til modellane, korleis forskinga skal bli styrt, fordeling av råd- og utval på fakultets- og instituttnivå.

Avdelingsadministrasjon, Sogndal (Kirsti Møller Bruland)

* Vi mener at man mangler profesjonsblikket i målsetningene i forhold til organiseringen av nivå 3. Når man skal tilsette fagpersoner må disse ønske å undervise på eks BLU/GLU og ha blikket for eleven som studentene skal ut å undervise. Det er også viktig at fagpersonene samarbeider med andre fagpersoner og med praksisfeltet. Fagdidaktikk er veldig viktig.

* Savner målsetning om mer praksisrettet utdanning i målsetningen for fakultetet.

* Vi er svært kritiske til formuleringen: «Fagmiljøa blir delt opp og blir mindre robuste», som blir beskrevet som en av ulempene med PROFESJONS-modellen

* Synes det er vanskelig å se hvordan administrasjonen blir i de ulike modellene

Tegnspråk og tolking, Bergen (Inger Birgitte Torbjørnsen)

Det er sterke meiningar blant ein del faggrupper om korleis institutta bør organiserast. Det er derfor flott at ein brukar såpass mykje tid og ressursar på å få inn ulike syn på saka. Me vonar derfor at ein vil ta omsyn til desse innspela når avgjerda skal takast!

Matematikk, Bergen (Johan Lie)

Alle modeller gir utfordringer fordi de nødvendigvis må være en sammenheng mellom disiplin- og forskningsfelt-faglighet og profesjonsutdanning. Forskning på tvers av institutt kan oppleves problematisk. Det kan føre til utfordringer med nye økonomiske og administrative organiseringer. Velges en disiplinstruktur vil da pengene styres fra disiplininstituttene? Det vil kanskje gjøre det verre å koordinere BLU eller GLU fordi en koordinator her ikke vil ha stor økonomisk frihet til å gjøre prioriteringer innad i for eksempel GLU eller BLU.

Hvordan skal en instituttleder samarbeide med de programansvarlige? Når beslutning om modell tas må man ha tenkt gjennom hvilke understruktur instituttene har for å ha best mulig beslutningsgrunnlag for eksempel fordeling av personalansvar.

Samarbeid på tvers av campuser vil være tidkrevende uansett modell. Men det kan bli en spennende reise! Vi er bekymret for unødvendig byråkrati for eksempel hvis forskningsgrupper ligger på tvers av institutt og program. Det kan føre til flere rapporteringsnivå, uklar distribuering av ressurser, osv.

Det er ikke alle fagmiljø som tilbyr master og de som gjør det vil komme til å gjøre det i ulikt antall og mangfold med den nye utdanningen. Vi er usikker på hvordan dette bør innvirke på hvilke fagmiljø som plasseres sammen, men det er noe å ha i tankene. (Bør det også tenkes PhD-utdanninger og samarbeid her?)

Dersom vi slår oss sammen med mat og helse er det nødvendig at samspeillet mellom instituttet og det nasjonale senteret avklares og tydeliggjøres. Avhengig av hvilke fag vi havner i institutt med må det også være mulig å samarbeide med fag i andre institutt.

Vi har også diskutert hvordan 8-13 utdanningen skal integreres i vårt løp.

Pedagogikk GLU, Sogndal (Marit Irene Uglum)

Reaksjon spørsmålsstillinga – kva er best for fakultetet? Spørsmålet bør vera -kva er best for utdanninga og studentane.

Pedagogikk BLU, Bergen (Vigdis Foss)

- Det må leggjast til rette for praktiske høve til fagleg tilknytning, på tvers av institutt og campus. Slike praktiske høve må utarbeidast i samråd med det dei aktuelle fagmiljøa. Det kan til dømes handle om kontorplassering, forskningssamarbeid eller strukturerte møte og møtepunkt.

- Omorganisering av ein stor høgskule med ambisjonar om å bli profesjons-universitet, er ein krevjande prosess. Vi ser det som sentralt at det vi er best på, og brukar mest ressursar på (profesjonsutdanningar) blir ivareteke, vidareutvikla og synleg også gjennom organiseringsstrukturar.

Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)

Flere er opptatt av at BLU bør være en del av pedagogikkfaget, og ikke skilles ut som eget fag.

Når instituttstrukturen er fastlagt bør en kanskje se litt nærmere på hvilke fag som skal ligge til de ulike institutt.

NTL (Tone Skjerdal)

Så langt NTL kjenner til, er det gjennomført omfattande prosessar i einingane som skal inn det nye fakultetet. Både leiarar, tillitsvalde og andre tilsette har vore involvert i arbeidet med å komma fram til ei teneleg organisering. NTL meiner at det er viktig at dei modellane som ein eventuelt får semje om i dei aktuelle einingane som er involvert, vert valde. Dei som organiseringa gjeld, har innsikt i kva som skal til for at dei skal få løyst arbeidoppgåvene sine på ein god måte, i dei fagfelte og utdanningane dei arbeider med. Med andre ord ønskjer NTL at høgskulen skal vera pragmatisk når ein vel organisering av fakultetet, framfor å hevda eventuelle overordna prinsipp.

NTL meiner òg at ein må tidfesta ei evaluering av organiseringa.

Desse innspela gjeld alle fakulteta.

Idrett, Bergen (Tone Nybakken)

Profesjonsmodellen kunne vært bra hvis vi hadde vært ansatt bare i et utdanningsløp. Det vil i tilfelle kreve flere ansatte, og vi tror også at BLU vil være taperen i forhold til 1. kompetanse. Siden veldig mange på seksjonen har arbeidsoppgaver på tvers av utdanningene vil man splitte og svekke fagfeltet i en slik modell.

Pedagogikk, Stord (Kirsti Frugård)

Det er viktig at de som har personalansvar er lett tilgjengelig for våre ansatte – på campus.

Viktig å unngå at det blir for mange ledere. F.eks. nå har vi rektor og tre prorektorer. Trenger vi på fakultetsnivå tre pro-dekaner i tillegg til dekan?

På Instituttnivå derimot er det viktig at instituttleder har noen ass. Instituttledere. Antall må sees på bakgrunn av de faktiske oppgavene som instituttet får.

Musikk, Stord (Jonas Selås Olsen)

Det praktiske og estetiske fagmiljøet på Stord og i Bergen (Musikk, drama og Kunst og handverk) står samla om å velja den dispilinbaserte modellen for instituttstruktur og ynskjer å verta samla i eitt institutt for praktiske og estetiske fag. Fagmiljøet presiserer likevel at det er ynskje om ei viktig endring i modellen: Pedagogikk må vera samla i eitt institutt og BLU må ikkje skiljast ut. Slik får ein redusert antall institutt frå sju til seks og verna om viktige faglege synergjar mellom pedagogikkfaget i

BLU, GLU og PPU. Samstundes føreslår me å slå saman institutt for språkfag med institutt for samfunnsfag og KRLE, dersom ein treng redusera seks institutt til fem.

Studentråd, ALK (Jan Erik Kallevik Vatland)

Studentrådet takker for at de ble involvert, men beklager at vi dessverre ikke hadde noe å komme med.

Musikk, Bergen (Anne Kristine Wallace Turøy)

Det praktiske og estetiske fagmiljøet på Stord og i Bergen (Musikk, drama og Kunst og handverk) står samla om å velja den dispilinbaserte modellen for instituttstruktur og ynskjer å verta samla i eitt institutt for praktiske og estetiske fag. Fagmiljøet presiserer likevel at det er ynskje om ei viktig endring i modellen: Pedagogikk må vera samla i eitt institutt og BLU må ikkje skiljast ut. Slik får ein redusert antall institutt frå sju til seks og verna om viktige faglege synergjar mellom pedagogikkfaget i BLU, GLU og PPU. Samstundes føreslår me å slå saman institutt for språkfag med institutt for samfunnsfag og KRLE, dersom ein treng redusera seks institutt til fem.

Parat (May Britt Sandstå)

Generell kommentar:

- Dersom fakultet for lærerutdanning velger en annen måte å organisere sine faglige ansatte enn de to andre fakultetene betyr det at dette må tas med inn i arbeidet med organiseringen av administrasjonen. Eksempel er: en modell med matrise vil føre til mer behov for styre/utvalgsstøtte på instituttnivå og mindre behov for studieadministrative støttefunksjoner til institutt.
- Fagmiljø på Stord og Sogndal argumenterer mot å organisere etter studiemodeller fordi det vil føre til at små fagmiljø vil bli splittet i mindre grupper – dvs de som i dag har undervisningsoppgaver på både GLU og BLU vil få delte stillinger som så vil variere fra år til år.
- Argument for å organisere etter fagmiljø er at en organisering av ansatte er uavhengig av varierende studietilbud.
- Inndeling på nivå 4 på for eksempel grunnskolelærerutdanningen der en deler glu i flere omganger, først i 1-7 og så i 5-10 og så i syklus 1 og så i felles for syklus 2?
- Tydelige at på Stord og Sogndal har en annen vektlegging på Etter- og Videreutdanning hvor denne er en større del av aktiviteten enn i Bergen.
- På Stord er en vesentlig del av studentgruppen knyttet til PPU med ca. 180 studenter fordelt på deltid.

Akademikerne (Pål Albert Olsen)

Valg av modell bør ses i sammenheng med de tre øvrige fakultetene.

Drama, Stord (Vigdis Vangsnes på vegne av Kirsti Aksnes)

Det praktiske og estetiske fagmiljøet på Stord og i Bergen (Musikk, drama og Kunst og handverk) står samla om å velja den dispilinbaserte modellen for instituttstruktur og ynskjer å verta samla i eitt institutt for praktiske og estetiske fag. Fagmiljøet presiserer likevel at det er ynskje om ei viktig endring i modellen: Pedagogikk må vera samla i eitt institutt og BLU må ikkje skiljast ut. Slik får ein redusert antall institutt frå sju til seks og verna om viktige faglege synergjar mellom pedagogikkfaget i BLU, GLU og PPU. Samstundes føreslår me å slå saman institutt for språkfag med institutt for samfunnsfag og KRLE, dersom ein treng redusera seks institutt til fem.

Forskerforbundet (Kristin Hinna)

Det er positivt at man tilstreber at det ikke blir for mange institutter, men det er viktig at man ikke «kaster ut barnet med badevannet». Om det er mulig (og det bør man) skulle det vært svært interessant og se en konsekvens- og risikoanalyse for å få et enda bedre grunnlag for en beslutning her.

Kunst og handverk, Stord (Kjetil Sømoe)

Det praktiske og estetiske fagmiljøet på Stord og i Bergen (Musikk, drama og Kunst og handverk) står samla om å velja den disiplinbaserte modellen for instituttstruktur og ynskjer å verta samla i eitt institutt for praktiske og estetiske fag. Fagmiljøet presiserer likevel at det er ynskje om ei viktig endring i modellen: Pedagogikk må vera samla i eitt institutt og BLU må ikkje skiljast ut. Slik får ein redusert antall institutt frå sju til seks og verna om viktige faglege synergjar mellom pedagogikkfaget i BLU, GLU og PPU. Samstundes føreslår me å slå saman institutt for språkfag med institutt for samfunnsfag og KRLE, dersom ein treng redusera seks institutt til fem.

Studentråd ALI, Sogndal (Joakim Fossheim)

Vi er veldig usikre på hvilke inspill vi kan komme med, vi har ikke en god nok forståelse for hvordan vi blir påvirket i forhold til hvordan de ansatte blir påvirket. Vi tror at et mer tverrfaglig miljø vil være bra for studentene sin del. Det å ha undervisning i de enkelte fagene er utrolig viktig, slik at vi får god nok kompetanse selv, men like viktig er det at utdanningen ikke bare baserer seg på undervisning i de ulike fagene, men i enda større grad hvordan vi videre kan undervise i desse. Her er praksis viktig for at vi skal bygge erfaringer selv. Mer casetrening ved høyskolen er også viktig, om dette skulle blitt noe av tror vi at profesjonsmodellen er best egnet for dette.

Ledergruppen, Bergen (Nina Grieg Viig)

Som nevnt innledningsvis:

Ledergruppen ved Avdeling for lærerutdanning Campus Bergen, er delt i synet på hvilken modell som vil kunne fungere best i et nytt Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett. Det ville derfor være vanskelig å komme med et entydig svar på hvert av spørsmålene på vegne av gruppen, så vi har heller valgt å gi et hørings svar som gjenspeiler de ulike innspillene som kom til hver av modellene.

Vi har også ønsket å spille inn noen perspektiver om linjer, ledelse og ledelsesutfordringer for de forskjellige modellene.

Idrett, Sogndal (Frode Fretland)

Overordna synest me det er viktig at det i den nye strukturen blir muleg å halda fram med den positive utviklinga innan utdanning, innovasjon og forskning som i dag skjer ved Institutt for idrett i Sogndal. Organisering av fakultetet må legga til rette for dette utviklar seg vidare i rett lei. Samarbeidet med Bergen og Stord vil gi synergieffektar på fleire områder; idrett og helse, kroppsøving og læring, friluftsliv, prestasjon og utvikling, innovasjon og kultur.

Vår tilnærming til idrettsomgrepet og idrettsvitenskapen er at det femnar breitt med særleg fokus på idrett, kroppsøving, friluftsliv og folkehelse. Me kan godt tenkja oss ei organisering der idrett er relativt frittstående i fakultetsorganisasjonen, til dømes i retning «School of...». I vårt høyringsinnspel i vinter til delprosjekt om leiing og fagleg organisering kom me blant anna med forslag om danna «Western School of Sport Sciences» (Idrettshøgskulen på Vestlandet) innanfor ramma av ein fakultetsstruktur. Idrettshøgskulen på Vestlandet vil med sitt fokus på idrett, kroppsøving, friluftsliv og folkehelse, etter vår meining, spegla ein vestlandsidentiteten og vera ein grunnleggande del av HVL sin plattform. Idrett kan rett og slett vera ei merkevare og eit område me

kan profilera oss på. Men då må idrettsvitenskapen og idrettsutdanninga ha ein autonomi innanfor fakultet for lærarutdanning, kultur og idrett.

Det er naturleg at Institutt for idrett samarbeider tett med Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet. Om senteret skal bli ein del av instituttet er avhengig av kva ein vil oppnå. I dag har senteret nasjonal oppgåver som særleg dreiar seg om å formidla kunnskap om mat, måltid og fysisk aktivitet, samt koordinera nettverk og implementera statleg politikk knytt til ernæring og fysisk aktivitet i barnehage og skule. Naturlege samarbeidspartar er, utanom barnehage- og skuleeigarar, nettopp UH-sektoren og spesielt lærarutdanningane. For å kunne utøve denne oppgåva i HVL må senteret kunne samarbeide med fleire fagmiljø, institutt og fakultet og slik sett ha eit behov for å vera sjølvstendige. På den andre sida er det i senteret eit ubrukt potensiale. Fleire tilsette ved senteret har fyrstekompetanse og kan bidra inn mot idrettsutdanningane med undervisning og rettleiing både på bachelor- og masternivå. I tillegg vil det vera ein styrke å få dei fagtilsette ved senteret til å bidra med sine kunnskapar og erfaringar i større FoU-prosjekt som i dag og i framtida naturleg vil ligga til eit institutt for idrett. Dette vil vera lettare å organisera om Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet vart ein del av Institutt for idrett.

Me har ikkje drøfta administrative støttefunksjonar knytt til modellane, korleis forskinga skal bli styrt, fordeling av råd- og utval på fakultets- og instituttnivå. Men dette må gjerast når bearbeida modellar blir presentert i august.

[Leiargruppa, Stord \(Kjell Magnar Helland\)](#)

Fou ved HVL, organisering og drift

- et innspill til debatt

På veien mot realisering av HVL synes spørsmål knyttet til organisering og drift av Fou å ha fått lite plass- fram til nå. Riktignok kan retorikken i fusjonsdokumentene, vedtaket om universitetsambisjonen, og tilslutningen til den forskningsbaserte utredningen om faglig profil, sies å være klare signal fra institusjonsstyret om at Fou skal ha en sentral plass i institusjonen, men spørsmål knyttet til daglig organisering og drift av slik virksomhet har ikke vært særlig synlig i fusjonsdebatten.

Spørsmålene vi stiller er følgende: Hvordan kan HVL organisere Fou virksomheten på en slik måte at vi oppnår større gjennomslag i form av eksternfinansiering av større Fou prosjekter? Hvordan kan vi best legge til rette for opplæring og rekruttering av tilsette som mangler Fou erfaring og førstekompetanse? Og hvordan kan vi sikre en effektiv og kvalitetsorientert Fou drift for større prosjekter?

Innspillet fikk ikke plass i denne boksen, og må derfor sendes utenfor Questback*

*Innspillet er lagt inn nederst i dette dokumentet

[Avdelingsadministrasjonen, Bergen \(Trude Myklebust på vegne av Tone Reistad\)](#)

Profesjonsmodellen og disiplinmodellen har begge sine fordeler og ulemper. utfordringa er at fordelane ved ein modell fort er ulempene ved den andre. I begge tilfelle vil det vere nødvendig med kompensatoriske grep for å sikre at dei svake sidene ved valt modell blir utlikna. For disiplinmodellen vil eit grep vere ein utvals/rådsstruktur som sikrar at disiplininstitutta tenker utdanning/program og ikkje berre fag. I profesjonsmodellen vil det i større grad vere nødvendig med kompensatoriske grep for å sikre at særleg små fag får behalde ein form for fagmiljø på tvers av institutta.

Det er viktig slik vi ser det i begge modellar og gje instituttleiar ansvar og rom for å kunne tenke strategisk og overordna. Uansett val av modell blir det viktig å vektlegge kva som er best for fleirtalet av studentar og tilsette.

Drama, Bergen (Mette Bøe Lyngstad)

Det praktiske og estetiske fagmiljøet på Stord og i Bergen (Musikk, drama og Kunst og handverk) står samla om å velja den disiplinbaserte modellen for instituttstruktur og ynskjer å verta samla i eitt institutt for praktiske og estetiske fag. Fagmiljøet presiserer likevel at det er ynskje om ei viktig endring i modellen: Pedagogikk må vera samla i eitt institutt og BLU må ikkje skiljast ut. Slik får ein redusert antall institutt frå sju til seks og verna om viktige faglege synergjar mellom pedagogikkfaget i BLU, GLU og PPU. Samstundes føreslår me å slå saman institutt for språkfag med institutt for samfunnsfag og KRLE, dersom ein treng redusera seks institutt til fem.

Det er også viktig at fakultetes arbeidstittel opprettholdes, ettersom ordet kulturfag er svært viktig å få med i selve tittelen.

Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet (Ingrid Leversen)

Vi velger her å si mer om senterets rolle og anseelse som et viktig nasjonalt kompetansesenter, og hvordan dette kan bidra til å styrke HVL og fakultetet.

Senteret har gjennom prestisjefylte oppdrag fra departement og direktorat oppnådd respekt og tillit til vår faglige tyngde på våre fagområder. Svømmepakken (med svommedyktig.no) kan her nevnes som ett eksempel på dette. Dette er en stor nasjonal satsing fra regjeringen på bedre svømmeopplæring i barneskolen, og direktoratet har her vært helt avhengig av senterets kompetanse i gjennomføringen av de ulike deloppdragene som utgjør svømmepakken. Mhfa har blant annet utviklet en kompetansespredningsmodell som involverer samarbeid med lærerutdannere i kroppsøving ved alle aktuelle UH-institusjoner i hele landet. Både dette og andre prestisjefylte prosjekt som direktoratene har gitt senteret og som vi har fått svært gode tilbakemeldinger på gjennomføringen av, gjør at senteret har en helt sentral stemme inn i vurdering og gjennomføring av nasjonale tiltak. Senterets kompetanse er høyt verdsatt. Selv om direktoratet ikke vil ha den samme rollen overfor senteret fra 2018, med konkrete oppdrag og bestillinger fra direktoratet, så har vi likevel gjort oss til en attraktiv samarbeidspartner, særlig gjennom de siste store oppdrag på barnehage og skole. Dette står også omtalt i brevet fra KD til HVL og Mhfa (brev 16/7807 av 02.06.17) om prosess for overføring av ansvaret for de nasjonale sentrene; «Dersom direktoratet har behov for bistand fra relevante fagmiljø til å utføre oppgaver, vil senteret fortsatt være en aktuell samarbeidspartner».

I Meld. St. 21 (2016-2017) står det at: «Departementet mener sentrene er et viktig bidrag til å styrke kvaliteten i barnehage og skole. I tiden framover vil det være et stort behov for stabile og solide fagmiljø ved universitet og høyskoler som kan bidra til å styrke koplingen mellom barnehager og skoler og lærerutdanningene». Det står også at «Tilsvarende vil mange skoler og barnehager ha behov for veilednings- og støttemateriell som kan gi økt kompetanse om hvordan lære- og rammeplan kan tolkes og operasjonaliseres i praksis». Dette er Mhfa gode på, og vi vil ha en viktig rolle nasjonalt med dette arbeidet framover. Ny rammeplan for barnehagen blir gjeldende fra 1. august i år, og etter hvert vil det komme nye læreplaner og nye generell del av læreplanen. Sammen med de sterke fagmiljøene ved HVL, på både barnehagelærerutdanning, og grunnskolelærerutdanning, og innen både mat og helse, måltid, fysisk aktivitet og kroppsøving, kan vi bidra til at barnehager og skoler over hele landet settes bedre i stand til å implementere nye planer, både gjennom kompetanseutviklingstiltak og gjennom å bidra med støtte- og veiledningsmateriell.

Mat og helse, Bergen (Eldbjørg Fossgard)

Vi har i høyringsvaret vårt i valt å i første rekkje kommentere dei ulike modellane og framlegga til instituttsamansetjing utan at vi har klare konklusjonar om kva som er mest eigna for seksjonen som heilskap.

Få tilsette (7) med faglege bakgrunnar både i naturvitskaplege, humanistiske og pedagogiske fag, gjer at det ikkje er opplagt kva for fagmiljø seksjonen er best tent med på lengre sikt. Vi har derfor vurdert fordelar og ulemper med tre mulege løysingar.

Naturfag, Bergen (Anne Myklebust Lynngård)

Vi har et meget godt fagmiljø i seksjonen. Vi er alle opptatt av profesjon og har en aktiv forskningsgruppe. Det primære for oss er å ta vare på dette. Vi fungerer meget godt sammen sosialt og det vil være uheldig å splitte dette miljøet

GLUP (Jan Olav Fretland)

Vanskeleg å levera eit systematisk, gjennomtenkt og samanhengjande synspunkt med denne typen Questback-svar. Me har laga eit vanleg høyringssvar og klipt frå dette dokumentet. Me vonar det gjev meining.

FoU ved HVL, organisering og drift - et innspill til debatt

*(Hele innlegget fra Kjell Magnar Helland/ledergruppen ved ALK)

På veien mot realisering av HVL synes spørsmål knyttet til organisering og drift av Fou å ha fått lite plass- fram til nå. Riktignok kan retorikken i fusjonsdokumentene, vedtaket om universitetsambisjonen, og tilslutningen til den forskningsbaserte utredningen om faglig profil, sies å være klare signal fra institusjonsstyret om at Fou skal ha en *sentral* plass i institusjonen, men spørsmål knyttet til daglig organisering og drift av slik virksomhet har ikke vært særlig synlig i fusjonsdebatten.

Dette notatet er tenkt som et innspill til debatt om disse spørsmålene. Vår bakgrunn er erfaringer fra arbeidet i ALK avdelingen (Avdeling for lærerutdanning og kulturfag) ved HSH med strategisk organisering av Fou- virksomheten, noe som vi tør hevde har gitt en ganske betydelig suksess i form av eksternt tildelte forskningsmidler fra Norges forskingsråd og EUs forskningsprogrammer. I perioden 2010 til 2017 hentet forskere fra avdeling ALK ved HSH inn ca. 50 millioner kroner i skarp konkurranse med den øvrige UH og institutt sektoren. Vi vil hevde at et slikt resultat ikke er tilfeldig, men er et resultat basert på en strategisk satsing på Fou gjennom konkrete organisatoriske tiltak. For HSH var dette i 2010 tvingende nødvendig for å få institusjonen og avdelingen på banen som en forskningsbevisst og forskningspubliserende institusjon. På publiseringsfronten er ALK miljøet samlet sett ennå ikke i mål, men det går framover, i mange tilfeller som et resultat av stort gjennomslag i søknader til NFR og EU.

Spørsmålene vi stiller er følgende: *Hvordan kan HVL organisere Fou virksomheten på en slik måte at vi oppnår større gjennomslag i form av eksterntfinansiering av større Fou prosjekter? Hvordan kan vi best legge til rette for opplæring og rekruttering av tilsatte som mangler Fou erfaring og førstekompetanse? Og hvordan kan vi sikre en effektiv og kvalitetsorientert Fou drift for større prosjekter?*

I 2010 la gamle HSH til rette for FoU virksomhet i programmer med programledere med professor kompetanse. Programmene ble formet rundt virksomhet der miljøet hadde faglig eller profesjonsorientert styrke og skulle evalueres etter fire års virksomhet. Det måtte søkes om forlengelse av virksomheten. Alle tilsatte ble anmodet om å knyte seg til et eller flere programmer og tilsatte måtte søke om Fou tid ut over 10 % allmenn tid pr. årsverk. Programlederne fikk et oppdrag som omfattet bl.a. veiledning av kollegaer, drifting av prosjekter, initiering og ledelse av nye søknadsprosesser, og en rekke andre ting som ble sett på som svært viktige for en institusjons forskningsliv. I løpet av kort tid fikk avdelingen 4 programmer. I dag har avdelingen 2 programmer, noe som viser at det dynamiske systemet det ble lagt opp til faktisk er blitt nettopp det.

Det kan selvsagt diskuteres om stort gjennomslag i eksternfinansiering er et direkte resultat av programorganiseringen. Men det er gode grunner for å hevde det. Avskaffelsen av individuelt tildelt såkalt flat Fou tid uten søknad bevisstgjorde og gav personalet øving i søknadsskriving. Det medførte større grad av team tenking (gitt kriterium for tildeling) og det gav i mange tilfeller et beskrevet forskningsgrunnlag som kunne brukes av programlederne til å initiere søknadsprosesser inn mot eksterne forskningskilder. Det viktigste var kanskje at programmene kunne fungere som en bred sammensatt gruppering som gav Fou arbeidet en strategisk retning på det konkrete planet. (Slik sett kan det nok også hevdes at programmene har virket hemmende for de av de tilsatte som helst ville forske for egen maskin og med sin egen prioritering som utgangspunkt. Men som kjent, tilslag på eksterne midler er mer enn noen gang blitt et resultat av målrettet teamtenking og aktivt samarbeid.)

De eksternt finansierte forskningsprosjektene skapte etter hvert som millionene rullet inn et stort behov for et effektivt driftssystem for større FoU prosjekter. Programstrukturen syntes å fungere bra der de lyktes med å skape involvering og rekruttering til deltakelse i søknadsprosesser og kompetanseutvikling, men suksessen for disse programmene gav også voksesmerter i form av tapping av erfarne undervisningskrefter fra undervisningsprogrammene, og gav et stadig større behov for et driftsorientert støttesystem. Vår løsning ble en tematisk senterdanning bygget omkring fellesaspekter ved en rekke eksternt finansierte forskningsprosjekter ved ALK, særlig med tanke på nasjonal og internasjonal virksomhet (CASE senteret). Senteret har en spissere faglig profil enn programmene, og et langt mer driftsorientert organisering. Senteret skal i første rekke støtte og utvikle større prosjekter som er satt i drift, enten gjennom interne tildeling (for eksempel stipendiater) eller eksternt finansierte forskningsprosjekter, i tillegg til å være utadrettet og formidlingsorientert. Slik sett skal det avlaste programmene slik at disse i større grad kan fokusere på rekruttering, kompetanseutvikling, opplæring og støtte til forskergrupper som er i en utviklingsfase. Senteret skal også legge til rette for samhandling med samarbeidspartnere utenfor UH-systemet i arbeidet med å utvikle nye prosjektsøknader.

Når vi skal svare på spørsmålene vi stilte innledningvis, ønsker vi å vise til disse erfaringene. Det første spørsmålet lød: *Hvordan kan HVL organisere Fou virksomheten på en slik måte at vi oppnår større gjennomslag i form av eksternfinansiering av større Fou prosjekter?*

I dag registrerer vi en begynnende debatt om hva som er det beste virkemiddelet for et positivt svar på ovenfor stilte spørsmål. Vi registrerer at både sentre med spissede profiler, en målrettet Fou administrasjon, og aktive forskergrupper er en del av denne begynnende debatten. Vi ønsker å bringe inn etablering av strategiske programmer for Fou som en del av denne debatten.

Sentre har mange varianter i UH sektoren. Mange har en kombinasjon mellom programmer og sentre, for eksempel UiS og Aarhus Universitet, se

<http://cas.au.dk/forskning/forskningsprogrammer/>, andre har en annen form på sine sentre, for

eksempel tidligere HiB. Omtrent alle UH institusjoner synes å ha forskergrupper. Når spørsmålet om strategi, prioritering og satsing kommer opp, viser mange til institusjonelle prioriteringer som nedfeller seg i en sterk Fou administrasjon, eller som i tidligere HiBs tilfelle, til etablering av strategiske sentre. I HVL fusjon sammenheng er det mange som snakker om mer eller mindre frittstående forskergrupper.

Vi vil hevde at en fri og individbasert dannelse av forskergrupper ikke vil være et tjenlig virkemiddel for å svare på spørsmålet vi har stilt ovenfor. En strategisk prioritering må beskrives bredt i et framtidig profesjonsorientert universitet og på en måte som inkluderer fagmiljøer som både har et profesjonsfelleskap (av og til kanskje også på tvers av profesjoner) og med et særpreg som utdanningsfag. Slike sammenslutninger av kompetanse må være tuftet på en anbefalt faglig profilering (f.eks utredningen om faglig profil i HVL) og kan beskrives som forskningsprogrammer. Innenfor slike brede beskrivelser vil ulike forskergrupper kunne leve et "prioritert" liv fordi de har en felles ramme. Og de kan omgis av faglig støtte til å utvikle søknader om eksternt finansierte prosjekter av faglige ledere. Det er dette som er suksessoppskriften fra ALKs organisering av denne virksomheten.

Spørsmål 2 ovenfor lød: Hvordan kan vi best legge til rette for opplæring og rekruttering av tilsatte som mangler Fou erfaring og førstekompetanse?

Vi er ikke i tvil om at programmer kan spille en viktig rolle for å oppnå resultater på dette feltet. Det er selvsagt viktig at en effektiv Fou administrasjon legger til rette for slik opplæring og rekruttering, men opplæringstiltak blir mest effektive når deltakerne blir engasjert i konkret og reelt arbeid med Fou utvikling i form av deltakelse i prosjekter. Skal en for eksempel oppnå kompetanseheving gjennom kommisjonsbehandling så må det vises at det forskes og det må publiseres.

Vi er selvsagt ikke motstandere av sentre, som i tilfellet gamle HiB, også synes å være tilkjent et ansvar for denne type opplæring. Men sentre bør etter vår mening først og fremst ha en driftsorientert profil og være formidlingsrettet utover. På mange måter kan disse to systemene sies å utfylle hverandre ved at programmet har sitt hovedfokus rettet innover mot rekruttering, opplæring, støtte til forskergrupper og samarbeid med utdanningsprogrammene, mens sentrene har hovedfokus rettet utover mot drifting og utvikling av større prosjekter (inklusive doktorgradsprosjekter), formidling, og søken etter eksterne forskingskilder nasjonalt og internasjonalt.

Vi vil også hevde at slike sentre og programmer både bør ha en lokal tilhørighet og en fusjonert tilhørighet. Slik sett bør de utfylle hverandre. De må gjerne overlappe, men da på en slik måte at dette legger et godt grunnlag for samarbeid. I vårt fusjonerte system vil det alltid være viktig å ta vare på de gamle institusjonenes regionale rolle. I HVL spenner det geografiske feltet vidt og en forskningsvirksomhet som skal være global, må både være internasjonal og lokal. I det gamle ALK miljøet mener vi ha etablert et system av programmer og senter som gir en kommende Fou administrasjon gode handlingsmuligheter og samarbeidsparter.

Det siste spørsmålet ovenfor lød: Og hvordan kan vi sikre en effektiv og kvalitetsorientert Fou drift for større prosjekter?

Slik vi ser det bør dette være en hovedoppgave for sentrene. Inn i dette bildet hører Ph.D programmene som skal forvalte en viktig men spesiell del av kompetanseheving og forskning. En slik fokusering vil også legge et godt grunnlag for at PhD programmet kan spille aktivt sammen med større eksternt finansierte prosjekter. I et modellorientert bilde vil dermed Fou virksomheten ved HVL utfolde seg i et samspill mellom brede forskningsprogrammer, spiss og driftsorienterte sentre, og relevante PhD programmer.

Særlig Fou-programmene kan ha brede kontaktflater inn mot utdannings-programmene, men i noen grad vil dette også kunne gjelde sentrene, særlig med tanke på master- og bachelor oppgaver som kan være viktige elementer i større Fou prosjekter, og med tanke på tidlig etablering av Fou basert utdanning.